DECEMBER 2017 NR. 97

RØD+GRØN

KULTUR

Tema: **Kultur og politik**

Der er kultur overalt, men er den for alle? Hvordan er kunstnernes arbejdsvilkår – og føler de sig underlagt en politisk dagsorden, eller prøver de at bidrage til den? Og hvad med Enhedslistens kulturpolitik? December måneds tema dykker ned i den alternative og politiske kultur.

Side 10-19

INDHOLD

Måneden der gik 3

Undertrykkelse i Tyrkiet 4

EU vil bestemme energipolitikken 5

Enhedslistens ungdomsfestival 6

Kort nyt fra Folketinget 7

Nyt fra Hovedbestyrelsen 21

Oversigt: De er valgt ind 22-23

Årets røde profet 24

Er du klar til en tørn i Folketinget? 25

Debat og annoncer 26-31

Nytårsquiz 2018 32

Tema: Kultur og politik 10-19
Der er kultur overalt, men er den for alle? Hvordan er kunstnernes arbejdsvilkår - og føler de sig underlagt en politisk dagsorden, eller prøver de at bidrage til den? Og hvad med Enhedslistens kulturpolitik? I dette tema dykker vi ned i den alternative og politiske kultur.

Grønt delprogram på trapperne 8-9
Et nyt, opdateret fundament for Enhedslistens grønne politik er ved at blive støbt. Forslaget er vedtaget af Hovedbestyrelsen og lagt ud til diskussion.

Sådan gik valget lokalt 20
Efter en lang valgkamp lykkedes det 115 af Enhedslistens kandidater at blive valgt til kommunal- og regionsbestyrelser. Rød+Grøn har besøgt fem lokalafdelinger, hvor valgkampen gik godt.

RØD+GRØN

Redaktør: Simon Halskov

Redaktion:
Gunna Starck, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina Ericsson, Mikkel Lauritzen, Karl Vogt-Nielsen, Lars Hostrup, Lole Møller, Mikael Hertoft, Eva Hyllegaard, Sissel Moos og Maria Prudholm.

Art Director: Maria Prudholm

Layout: Tobias Frost

Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
ISSN: 1903-8496

Abonnementspris:
Uden medlemskab af Enhedslisten: 150 kr/år
Institutioner: 250 kr/år
Medlemmer modtager automatisk bladet.

Administration/abonnement: 33 93 33 24

Næste deadline: 23. januar kl. 9.00

Debatindlæg: Send til: debat@enhedslisten.dk

Udgives af: Enhedslisten

Forsidefoto: Illustration Rød+Grøn (iStock)

Fotos, der hentet på Flickr, må gengives under samme Copyright-licens, som de er udgivet under på Flickr.com.

Oplag: 8.800

Tryk: KLS Grafisk Hus

RETNING

Efter kommunalvalget:

Styrk kampen i hverdagen

Det kan ikke benægtes, at Enhedslisten gik tilbage ved kommunal- og regionsvalget. Dog ikke ret meget, og vi bevarede vores status som et reelt landsdækkende parti. Vi er stadig repræsenteret i alle regioner og i mange kommuner over hele landet.

Resultaterne var meget forskellige og afhænger meget af lokale forhold, men det var en forholdsvis entydig tendens, at Socialdemokratiet gik frem. Denne gang skyggede Corydon og Thorning ikke for lokale socialdemokraters mulighed for at udnytte borgmestereffekten, og det benyttede de sig af.

De borgerlige partier fik et dårligt valg. Venstre, DF og Liberal Alliance gik tilbage, og Nye Borgerlige var meget langt fra at få et kommunalt gennembrud.

Uanset Socialdemokratiets konkrete politik i folketing og de enkelte kommuner, var valget en klar markering af, at der er større opbakning til kravet om mere og bedre velfærd end til ønsket om skattelettelser. Desuden havde DF ikke held med sit forsøg på at give indvandrere og flygtninge ansvaret for forringelser af velfærden.

Så udgangspunktet for det videre arbejde er ikke dårligt. Vi skal have fokus på både at være dem, der mest konsekvent forsvarer de reformramte, slås for konkrete forbedringer for alle almindelige mennesker og sætter høje standarder for den nødvendige grønne omstilling og er med til at udvikle demokratiet og den folkelige deltagelse. Kan vi det, har vi en vigtig rolle at spille i kommuner og regioner de kommende år.

Erfaringerne viser også, at der, hvor vi kommer tæt på mennesker og de problemer, de oplever i hverdagen, der opnår vi de bedste resultater. Flere steder er der gode erfaringer med at banke på døren og tage en snak med borgerne. Disse erfaringer skal der følges op på.

Særligt vigtigt er det at tage godt imod de mange nye medlemmer, vi har fået i løbet af valgkampen. Mange af dem deltog aktivt i valgkampen. Nu skal der følges op på det positive indtryk, de her har fået af vores parti. Vi har ikke bare plads til alle. Vi har brug for alle.

Foto: Mark Knudsen

» Uanset Socialdemokratiets konkrete politik i folketing og de enkelte kommuner, var valget en klar markering af, at der er større opbakning til kravet om mere og bedre velfærd end til ønsket om skattelettelser. «

Per Clausen
Medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse og kommunalbestyrelsen i Aalborg

Foto: Enhedslisten Aalborg

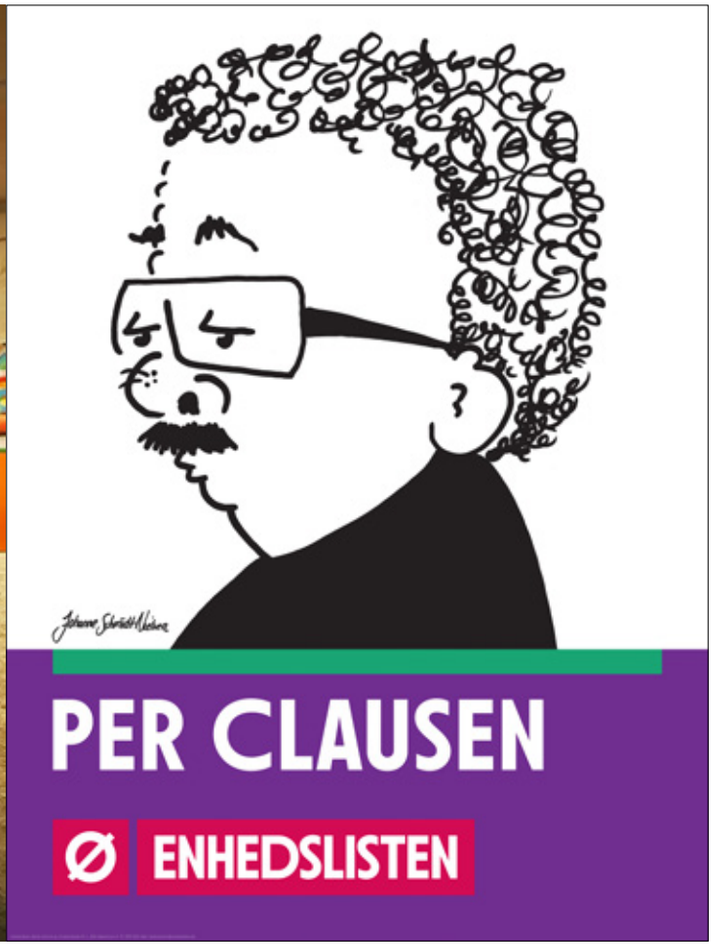

● MÅNEDENS BILLEDE

Per Clausens valgplakat, som Johanne Schmidt-Nielsen har tegnet, skal udstilles på museum – nærmere betegnet Dansk Plakatmuseum i Den Gamle By i Aarhus. Her bliver plakaten afsløret i Socialisternes Hus i Aalborg.

● DEN GODE NYHED

Vigtig ændring i ny Taxilov. Enhedslisten fik vedtaget et ændringsforslag til den nye taxilov. Forslaget sikrer ordnede forhold for chaufører i taxibranchen. Det vil genskabe retstilstanden for løn- og arbejdsvilkår for erhvervsmæssig persontransport og dermed sikre, at der benyttes repræsentative overenskomster på området.

● DEN DÅRLIGE NYHED

Danmark vil indføre stop for FN-kvoteflygtninge. I fremtiden er det den siddende minister, der bestemmer, hvor mange FN-kvoteflygtninge, Danmark skal tage imod. Det blev vedtaget den 28. november, da et flertal i Folketinget stemte for lovforslaget fra udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg. Reelt betyder det et stop for FN-kvoteflygtninge. Danmark er det eneste land i verden, der har valgt ikke at være en del af FN-kvoteflygtningeordningen.

● CITATET

» Min opfordring til Dansk Folkeparti er ganske klar: Der er allerede givet skatterabatter nok med denne finanslov. Lad jer ikke true af Anders Samuelsens stålsatte øjne. Lad ikke de ældre danskere bøde for, at I vil have udlændingestramninger. Der er ikke råd til flere skattesænkninger, hvis vi også i årene, der kommer, skal have råd til, at vores ældre får den hjælp, de fortjener.«

Pelle Dragsted efter præsentationen af blå bloks finanslovsaftale, hvor forhandlingerne om en skatteaftale og en udlændingeaftale var gået i hårdknude.

Foto: Mark Knudsen

Foto: pexels.com (CC0)

ENERGIPOLITIK MED EU-BIND FOR ØJNENE

Vi har i Danmark gennem rigtig mange år opbygget en energipolitik, som gør, at vi er nået relativt langt med den grønne omstilling af energisektoren. I disse dage foregår der imidlertid en politisk proces på energiområdet, som illustrerer det problematiske samspil mellem nationalstaten og EU.

● **Energi**
Karl Vogt-Nielsen, energipolitisk rådgiver

Tilbage i 90'erne blev vi via EU tvunget til at liberalisere el-sektoren. Det gav nogle voldsomme dønninger, fordi vi her i Danmark havde opbygget en samproduktion af el og varme, som leverede til nærområdet. Nu blev den ene del af produktion på kraftvarmeværkerne pludselig underlagt markedskræfterne. Men tingene blev justeret ind og fungerer på godt og ondt. Efterfølgende har vi så fået en voldsom udbygning med vindmøllestrøm, så de store værker bliver mere og mere overflødige.

Alt i denne omstilling skal en tur ned over Bruxelles og godkendes. Selv da vi ville give en lille fordel til vindmølleprojekter, som havde lokal opbakning – for at fremme borgerelementet – skulle EU godkende, at vi ville afregne strøm herfra med bare én øre mere pr. kWh. Det sagde EU i øvrigt nej til, så det blev ikke til noget.

Mere magt til EU

Nu står vi så over for en ny massiv EU-pakke. Den skal ikke til afstemning på linje med retsforbeholdet, men den vil gribe mindst lige så kraftigt ind i den danske energipolitik, som den anden gjorde på retsområdet. Pakken overfører store dele af de beslutninger, vi selv kan træffe på energiområdet, til EU. Målet er at gøre al strøm til en handelsvare i det, der kaldes en energiunion, styret fra Bruxelles. Det er der bare ingen, der ved, og ingen, der interesserer sig for.

Og hvad foregår der så i Folketinget? Jo, energipakken behandles i Folketingets Europaudvalg. Det foregår ved, at regeringen fremlægger en kort beskrivelse af, hvad de enkelte dele af pakken har af indhold uden dog at beskrive, hvad det konkret har af betydning for den danske energipolitik. Der nævnes en lang liste af eksisterende love, som skal laves om, men ikke hvad der konkret skal laves om, og slet ikke hvilke konsekvenser, det har.

Mandat på usikkert grundlag

Det centrale på Europaudvalgsmødet er, hvorvidt partierne vil give regeringen mandat til at forhandle videre på basis af regeringens indstilling. Der foregår sjældent nogen egentlig debat om indholdet, når den slags sager er på dagsordenen, og de fleste EU-ordførere aner ikke, hvad det meget tekniske indhold egentlig indebærer for Danmark. Og de er ofte undskyldt, fordi materialet kommer meget sent ud, og der er ringe mulighed for at sætte sig ind i sagerne.

Hele samspillet mellem EU og de nationale parlamenter efterlader reelt kun ringe mulighed for demokratisk inddragelse, og det afviger markant fra den demokratisk proces, som vi kender fra sager i Folketingssalen. Tilmed er

Et flertal i Folketingets Europaudvalg vil overføre store dele af de beslutninger, vi selv kan træffe på energiområdet, til EU. Målet er at gøre al strøm til en handelsvare i det, der kaldes en energiunion, styret fra Bruxelles. Det er der bare ingen, der ved, og ingen, der interesserer sig for.

Danmark et af de få lande, som faktisk har en vis demokratisk kontrol med sagerne, og hvor drøftelse af mandatet overhovedet eksisterer.

Vi skal rette ind

På udvalgets decembermøde om energipakken rejste enkelte grønne ordførere spørgsmål knyttet til nogle konkrete problemer, som fremgik af høringssvar fra NGO'er. Enhedslisten stillede spørgsmål ved hele linjen i den energipolitik, som vil blive følgen af EU-pakken, men det fandt ingen interessant. Holdningen er grundlæggende: Vi er med i EU, ergo støtter vi det bare. Jamen, forbehandler Folketingets energiudvalg ikke en så central omlægning af alle spilleregler for dansk energipolitik? Nej, det gør det ikke. Det er jo EU-stof.

Resultatet er, at der uden nogen seriøs debat i Folketinget siges ja til en energipakke fra EU, som stort set ingen politikere ved, hvad betyder i praksis. Ramaskriget kommer jo nok, når hele lovpakken skal igennem Folketinget om et år eller to. Men så er det alt for sent. Så er direktiverne på plads, og vi skal bare rette ind.

UNDERTRYKKELSE I TYRKIET

Den 6.-7. december var de to ledere for det venstreorienterede HDP-parti i Tyrkiet, Selahattin Demirtas og Figen Yüksekdag, for retten i Ankara. Tilsammen står de til flere hundrede års fængsel.

● **Tyrkiet**

Søren Søndergaard, ordfører vedr. menneskerettigheder

Fængslingen af oppositionspolitikerne er bare ét blandt mange eksempler på den alvorlige menneskerettighedssituation i Tyrkiet under den stadig mere autoritære præsident Erdogan. Hundredtusinder af offentligt ansatte, folkevalgte politikere, journalister, forfattere og menneskerettighedsaktivister er blevet fyret og mange fængslet. Aviser er blevet lukket og ytringsfriheden sat ud af kraft.

Sammen med andre internationale observatører var Nikolaj Villumsen og jeg på plads, men blev i modstrid med landets lovgivning forhindret i at komme ind til retsmøderne af politi bevæbnet med vandkanoner, tåregas, knipler og skydevåben.

I København blev FN's internationale menneskerettighedsdag den 10. december meget naturligt brugt til et fakkelmøde mod undertrykkelse i Tyrkiet. Her talte bl.a. Enhedslistens nyvalgte byrådsmedlem i Herlev, Ibrahim Benli, og Hisyar Özsoy, som er medlem af det tyrkiske parlament for HDP. Han risikerer selv mange års fængsel i de retssager, som er rejst imod ham.

KURDISTAN-SOLIDARITETSGRUPPE

Alle, som ønsker at være aktive i solidariteten med vores kammerater i Tyrkiet, kan kontakte Enhedslistens Kurdistan-solidaritetsgruppe ved Søren Søndergaard.

Nikolaj Villumsen og Søren Søndergaard i Ankara

Fakkelmødet 10. december 2017

Ibrahim Benli taler ved fakkelmødet 10. dec. 2017

Hisyar Özsoy taler ved fakkelmødet

KÆRLIGHED, KOMMUNALVALG OG NYE KAMMERATER

I november blev Enhedslistens Ungdomsfestival afholdt for første gang. Omkring 70 røde unge var over en weekend samlet i Middelfart til festivalen, der var arrangeret af Enhedslisten og SUF.

● **Ungdomspolitik**
Mads Plovgaard Lehm,
uddannelsespolitisk rådgiver

Klokken er 19:14 fredag aften på Brogaarden i Middelfart. En hel flok seje, unge aktivister er lige ankommet til Enhedslistens Ungdomsfestival. De fleste er over en time forsinket på grund af DSB, men de er i godt humør og med forventningerne i top. I løbet af festivalen skal de deltage i workshops, stemme dørklokker, synge, høre taler og feste. Festivalens program er nemlig pakket med over 30 workshops og taler og en masse andre spændende aktiviteter.

Yoga, dørklokker og fest

Lørdag formiddag, klokken er 10:10, og omkring 25 unge hilser på solen til Anna Bergs morgenyoga-workshop. Inde ved siden af er workshoppen om "No Planet B" i fuld gang. Den handler om socialistisk, grøn politik og er enormt populær blandt deltagerne. Festivalens deltagere kommer fra hele landet, og nogle er allerede aktive i SUF og Enhedslisten. For andre er det første gang, de stifter bekendtskab med politisk aktivisme.

Det ringer på døren hos en familie i Middelfartområdet. På trappen står to modige, unge aktivister, der for første gang skal prøve kunsten at stemme dørklokker i en valgkamp. Det er tidlig eftermiddag kl. 14:15, og snakken går hen over dørkarmen om politik og kommunal-

Festivalens deltagere kommer fra hele landet, og nogle er allerede aktive i SUF og Enhedslisten. For andre er det første gang, de stifter bekendtskab med politisk aktivisme.

valg. Stemningen er god, og familien lover at "overveje" at stemme på Enhedslisten – første hus kan krydses af.

Der skal festes, og lørdag kl. 21:43 er der både gang i bordtennisbattene, bordfodboldkampene og så småt folk på dansegulvet. Selvom mange af deltagerne var taget alene til festival, går snakken livligt, og der hygges med øl og sodavand.

Tanket op med politisk energi

Søndag eftermiddag kl. 13:28 køres de sidste trætte deltagere til stationen. Tidligere på dagen har de hørt Enhedslistens politiske ordfører, Nikolaj Villumsen, tale om, hvor fedt det er at være politisk aktiv. Og så noterede han en masse feedback fra deltagerne om, hvordan Enhedslisten kan blive endnu bedre til at tale de unges sag. Mange af de unge, der aldrig før har været med til et politisk arrangement, vender hjem med fornyet, politisk energi og lyst til at blive aktive i Enhedslisten og SUF. Adspurgt svarede alle deltagere, at de gerne vil deltage i en lignende festival igen.

Mange af de unge, der aldrig før har været med til et politisk arrangement, vender hjem med fornyet, politisk energi og lyst til at blive aktive i Enhedslisten og SUF.

Alle fotos: Steve McFarland

NYT FRA FOLKETINGET

Historisk sløve forhandlinger

Finansloven var i år forsinket som aldrig før. Det har aldrig nogensinde trukket så langt ud at vedtage en finanslov. Regeringen og Dansk Folkeparti er blevet enige om det nationale budget for 2018, men forhandlinger om skatteaftale og udlændingeaftale er, i skrivende stund, ikke på plads og fortsætter derfor.

– Jeg er alvorligt bekymret for, hvilke løfter Dansk Folkeparti har givet Lars Løkke og Anders Samuelsen. Hvis regeringen kommer igennem med deres skatteforslag, så vil det betyde, at vi kommer til at mangle rigtig mange penge til vores hjemmepleje, børnehaver og sygehuse, siger Enhedslistens finansordfører Pelle Dragsted.

Kampfly til debat igen

Enhedslisten har sammen med SF og Alternativet fremsat et beslutningsforslag om at stoppe købet af 27 nye amerikanske F-35 Lightning II kampfly – danmarkshistoriens største statslige enkeltinvestering.

– Det er helt vanvittigt at skrive under på kampfly-kontrakterne. Både den danske og den amerikanske rigsrevision har kritiseret, at økonomien slet ikke hænger sammen, og det kan give en kæmpe ekstraregning til skatteyderne, siger forsvarsordfører Eva Flyvholm.

Kampflyene koster 18,3 milliarder kroner – plus udgifter i forbindelse med driften.

Landbrugspakken skal ses efter i sømmene

EU-kommissionen går nu ind i sagen om de fejlagtige beregninger i forbindelse med Landbrugspakken. Den vil undersøge, om Danmark lever op til internationale miljøforpligtelser og ikke øger forureningen af drikkevand og vandmiljø.

– Det eneste rigtige er at gennemregne Landbrugspakken igen – med en valideret og testet model. Det vil betyde, at dele af pakken skal trækkes tilbage – bl.a. de gødningsregler der giver landmanden lov til at hælde mere gødning på markerne, siger landbrugsordfører Maria Reumert Gjerding og uddyber:

– Det er nødvendigt, fordi vi ellers risikerer en uacceptabel forurening af grundvandet og af vores sårbare fjorde og vandområder.

Fotos: Unsplash.com, iStock, Maria Prudholm

NYT GRØNT DELPROGRAM I STØBESKEEN

Et nyt, opdateret fundament for Enhedslistens grønne politik er ved at blive støbt. Forslaget er vedtaget af Hovedbestyrelsen og lagt ud til diskussion.

● **Miljø**

Ida Marxen Søndergaard, miljøpolitisk rådgiver og medlem af udvalget for grønt delprogram

På årsmødet den 27.-29. april skal der vedtages et nyt grønt delprogram. Det nuværende delprogram var oprindeligt en del af principprogrammet fra 2004, og der er sket meget på den grønne dagsorden i de sidste 13 år.

Formålet med det grønne delprogram er for det første at fastlægge Enhedslistens grundlæggende principper og politik på miljøområdet. Det nye dokument skal være med til at hæve Enhedslistens profil som rød-grønt parti ved at fremlægge vores visioner og principperne for en demokratisk, rød og grøn omstilling.

Grundlag for handlingsplaner

Programforslaget lægger ud med et kort rids af vores vision om et økologisk bæredygtigt samfund. Derefter forklarer vi, hvorfor den økologiske krise nødvendiggør et brud med kapitalismen, og vi skitserer en strategi for demokratisk, rød og grøn omstilling.

Principperne udmøntes i temakapitler om klima og energi, natur, landbrug og fiskeri, transport og byudvikling samt råstoffer, produktion og forbrug. Men delprogrammet er ikke og skal ikke være et detaljeret handlingsprogram. Det skal derimod danne grundlag for politiske handlingsplaner, konkrete udspil, publikationer og valgprogrammer.

Det grønne delprogram kan ikke undgå at komme ind på en række andre områder, der påvirker og påvirkes af miljøets og naturens tilstand. Derfor vil man opleve visse overlap med andre delprogrammer, f.eks. det produktionspolitiske delprogram. Men det grønne delprogram har naturligvis hovedfokus på miljø, klima og natur.

Programudvalget for det grønne delprogram blev nedsat af Hovedbestyrelsen i april 2017. Et første udkast blev diskuteret i Miljøudvalget. Det næste udkast var i høring i alle partiets afdelinger og udvalg fra 3. juli til 10. september. På baggrund af høringssvarene færdiggjorde programudvalget et forslag, som Hovedbestyrelsen den 3. december gjorde til sit eget med ganske små ændringer. Forslaget kan hentes på hjemmesiden, og det kommer på tryk i Årsmødehæfte 1 til februar.

Seminar går i dybden

Den 10. februar er Enhedslistens medlemmer inviteret til et seminar om det grønne delprogram. Vi håber, at rigtig mange har lyst til at diskutere og kvalificere Enhedslistens grønne politik, så sæt endelig kryds i kalenderen! Formålet med seminaret er at afklare spørgsmål og diskutere uenigheder, sådan at teksten kan blive så god som muligt. Deadline for ændringsforslag er den 9. marts.

Desuden håber vi, at seminaret vil øge kendskabet til programmet og de spørgsmål, det behandler, og ikke mindst skabe bevidsthed i partiet omkring sammenhængen mellem en demokratisk, rød og grøn omstilling.

Seminaret vil starte med fælles oplæg om "Venstrefløjen og den globale økologiske krise" og om "Den grønne vækst og andre myter". Herefter følger en række tematiserede workshops om emner, som vi forventer debat om i partiet. Her tager vi blandt andet fat på spørgsmål som: Hvad er cirkulær økonomi ifølge Enhedslisten? Hvordan demokratiserer vi økonomien for at gøre den grøn? Hvad er Enhedslistens natursyn? Hvad er fagbevægelsens rolle i klima- og miljøkampen? Og hvordan kan selvorganiserende, lokale fællesskaber bidrage til den grønne omstilling?

I næste nummer af Rød+Grøn får du i øvrigt et helt tema om det grønne delprogram.

DOWNLOAD FORSLAG TIL GRØNT DELPROGRAM

Hent forslaget til grønt delprogram og læs mere om programseminaret på **org.enhedslisten.dk/groent-delprogram**

VEJEN UD AF DEN ØKOLOGISKE KRISE ER RØD OG GRØN

Vi må demokratisere økonomien for at bringe den i balance med naturen. Det er en af de røde tråde i forslaget til grønt delprogram.

● **Miljø**
Finn Kjeller, medlem af Miljøudvalget og udvalget for grønt delprogram

"Earth Overshoot Day" kalder miljøfolk den dato, hvor menneskeheden har opbrugt de ressourcer, som Jorden kan genskabe i løbet af året. I 2017 var det den 2. august. Og hvis alle i verden belastede Jorden lige så meget per indbygger som Danmark, ville det være allerede den 12. april.

Op til COP23-klimatopmødet i Berlin i november 2017 advarede forskere endnu en gang om, at vi er på katastrofekurs. Samtidig holdt butikker verden over Black Friday, og Apple lancerede endnu en iPhone – slagkraftige symboler for et vækst- og forbrugsræs, som ødelægger både natur og menneskeliv i jagten på Jordens sidste råstoffer.

Hvert menneske har et ansvar, men det afgørende for omstillingen er, at vi får skabt kollektive rammer, som tillader og tilskynder til, at folk producerer, forbruger, bor og transporterer sig på en klima- og miljøskånsom måde.

Hvorfor fortsætter dette globale hærværk trods alle advarsler? Fordi vi er underlagt et økonomisk system, der sætter private selskabers vækst og profitter over hensyn til miljøet og de kommende generationer.

Kursskifte og kollektive rammer

Et samfundsmæssigt kursskifte trænger sig på: Enten får markedet lov til at styre, og så bliver det for lidt og for sent, som med EU's mislykkede CO2-kvotehandelssystem. Eller også tager vi fat på en omstilling, der har retning mod et økologisk bæredygtigt socialistisk samfund.

Betyder det, at Enhedslisten bare skal argumentere for afskaffelse af kapitalismen? Nej, men det betyder, at vi må opstille krav, som svækker pengemagten og produktivismen. Krav, som peger i retning af et langt mere demokratisk samfund, hvor der produceres med udgangspunkt i menneskers behov og inden for rammerne af naturens og miljøets bæreevne.

Hvert menneske har et ansvar, men det afgørende for omstillingen er, at vi får skabt kollektive rammer, som tillader og tilskynder til, at folk producerer, forbruger, bor og transporterer sig på en klima- og miljøskånsom måde.

Det kræver en omfattende demokratisering af økonomien. Samfundet må begynde at tage kontrol over energi, banker og store selskaber, sådan at vi demokratisk kan prioritere brugen af ressourcerne inden for det økologiske råderum.

Der er ikke mindst brug for en spekulationsfri finanssektor, som flytter midler over til grøn omstilling. Fællesejede virksomheder og landbrug på bæredygtigt grundlag skal fremmes.

Der skal investeres i teknologiske skift, f.eks. fra fossil- til elbiler. Men samtidig må vi gøre forbrugsmønstrene mindre ressourcekrævende, f.eks. gennem kollektiv trafik og delebiler.

Styrkeforholdene skal ændres

For at opnå den brede befolknings støtte og deltagelse er det afgørende, at omstillingen også er et projekt for lighed og retfærdighed. Derfor rejser vi f.eks. krav om kortere arbejdstid og grønne afgifter med billigt basisforbrug.

Vores omstillingspolitik kan kun virkeliggøres, hvis voksende bevægelser og selvorganisering ændrer styrkeforholdene. Der er allerede spirer i form solcellelav, fødevarefællesskaber, reparationscafeer og meget mere. For at kunne rokke ved den økonomiske og den politiske magt er det afgørende, at også arbejdspladserne og fagbevægelsen engagerer sig i omstillingen.

Den røde, grønne og demokratiske omstilling, som Enhedslisten vil gøre Danmark til et godt eksempel på, vil vi også udbrede internationalt sammen med venstrefløjskræfter og græsrodsbevægelser i andre lande. For omstillingen kan ikke fuldføres uden et stærkt internationalt samarbejde på et demokratisk grundlag.

Den røde, grønne og demokratiske omstilling, som Enhedslisten vil gøre Danmark til et godt eksempel på, vil vi også udbrede internationalt sammen med venstrefløjskræfter og græsrodsbevægelser i andre lande.

Der skal investeres i teknologiske skift, f.eks. fra fossil- til elbiler.

Foto: Pexels.com (CC0)

Kultur og politik

Der er kultur overalt, men er den for alle? Hvordan er kunstnernes arbejdsvilkår – og føler de sig underlagt en politisk dagsorden, eller prøver de at bidrage til den? Og hvad med Enhedslistens kulturpolitik? I dette tema dykker vi ned i den alternative og politiske kultur.

FORTÆLLINGENS KRAFT SKAL SLIPPES LØS

Enhedslisten har i 2017 udviklet en vifte på fem lovforslag, som har til hensigt at styrke kunstens stemme og udvide befolkningens muligheder for at møde kunsten og engagere sig kulturelt.

Morten Hartz Kaplers, filminstruktør og medlem af Enhedslisten, og Søren Søndergaard, kulturordfører for Enhedslisten

Det samfund, vi kender, står i en brydningsproces. Inden for teknologi, klima, økonomi, politik og kultur oplever vi voldsomme rystelser og forandringer. Den gamle verden er på vej væk, og vi kender ikke morgendagens verden, og hvad den kommer til at betyde for den menneskelige civilisation og for hvert enkelt menneske.

Men vi kan være sikre på én ting. At hvis vi overlader det til neoliberale økonomer at definere vores udviklingsrammer, vil de kulturelle grundsten i den nye verden hedde "vækst", "måltal", "effektivitet", "cost benefit", "overhead", "kvalitetsmål", "new public management", "markedsorientering", etc.

De neoliberale har ophøjet realpolitiske begreber til idépolitiske værdier. Er det sådan, vi skal møde forandringerne? Er det sådan en verden, vi ønsker os? Økonomernes sprog har taget halsgreb på civilisationens virkelighed. Hvordan er det kommet til dette, at æstetikken, sanseligheden, filosofien, musikken, poesien, fortællingen og drømmene blev sekundære?

Forestil dig en bedre verden

I Enhedslisten tror vi på, at dannelse og fri tanke stimulerer fantasi til at forestille sig en bedre verden. Skaber et værn mod de reaktionære kræfter, som altid vil forsøge at inddæmme befolkningen i stavnsbånd og nationalistiske magtgreb. Kun usikre og dårlige ledere er bange for en befolkning, som ler sammen og udveksler ideer med hinanden uden om det politiske system.

Vi skal skabe mulighed for, at kunsten og kulturen kan udfordre og inspirere. Vi skal have et opgør med et uansvarligt politisk system, og vi er fortvivlede over, at markedskræfterne har lukket sig om kunstens stemme. Vi skal skabe en situation, hvor poeterne kan tage et ansvar og udfordre de uansvarlige. Fortællingens kraft skal slippes løs!

KUK – NETVÆRKET FOR SKABENDE OG UDØVENDE KUNSTNERE I ENHEDSLISTEN

For et års tid siden blev KUK-netværket etableret. Det er netværket for skabende og udøvende kunstnere i Enhedslisten. Formålet med netværket er at blive et forum for diskussion og initiativer i forhold til de særlige problemstillinger, som møder skabende og udøvende kunstnere.

Siden har KUK-netværket – i samarbejde med Enhedslistens kulturordfører – brugt kræfter på at udvikle fem forslag, som dels vil forbedre kunstnernes vilkår og dels øge befolkningens adgang til kulturtilbud. Det første af disse forslag blev behandlet i Folketingssalen i november, og de fire øvrige forslag vil blive behandlet efter nytår.

Skabende og udøvende kunstnere i Enhedslisten, som ønsker at være tilknyttet KUK-netværket, kan kontakte Enhedslistens kulturpolitiske ordfører Søren Søndergaard eller den kulturpolitiske medarbejder på Christiansborg, Sonja Jacobi. Næste møde i KUK-netværket afholdes torsdag den 11. januar på Christiansborg.

STATSSTØTTET KUNSTNER:

MAN SKAL IKKE LADE FRYGTEN STYRE

Christian Lollike modtog i november Det Danske Akademis Otto Gelsted-Pris som den første dramatiker nogensinde. Rød+Grøn har mødt ham til en snak om, hvorfor den aktivistiske kunst er vigtig, og om statsstøttet kunst må være statskritisk.

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

Må statsstøttet kunst gerne være statskritisk?
– Jeg bliver jo helt bange, når du stiller et sådan spørgsmål. Et samfund og en stat kan jo kun udvikle sig, hvis den undersøges og holdes under opsyn. Derfor har vi jo magtens tredeling. Derfor har vi jo pressen, og derfor har vi også kunsten. Kunsten – i hvert fald den, som jeg laver – undersøger jo samfundet, vores værdier, hvordan magten – ikke mindst statsmagten – udøves, og hvad udøvelsen har af konsekvenser for både den enkelte og for samfundet som sådan.

Men hvis du modtager statsstøtte til en forestilling, tænker du så over, om der er forventninger til indholdet?
– Nej, overhovedet ikke. Jeg går da ud fra, at vi lever i land, hvor vi agter og forstår, hvad kunstnerisk frihed er og betyder. Men jeg frygter afgjort et skred i den henseende.

Din udstilling "Martyrmuseum" vakte forargelse og førte til politianmeldelse for opfordring til terror pga. billeder af terrorister. Kunne du finde på at lave om på en udstilling efter sådanne anklager?
– Jeg tror ikke på, at man skal lade sin frygt styre sine kunstneriske valg. Når det er sagt, har jeg altid ment, at det var noget hykleri, når kunstnere hævede ikke at være skræmt af f.eks. karikaturkrisen.

Berlingske Tidende har beskrevet dig som: "dansk teaters modigste mand". Er der projekter, du ikke ville turde føre ud i livet?
– Ja, det er der. Jeg har ikke lyst til at leve i eksil, og jeg har ikke lyst til at leve under politibeskyttelse. Så der er afgjort projekter, jeg nøjes med at udspille i min fantasi.

I 2015 var du med til at stifte "Dukkepartiet", hvor et fiktivt politisk parti skulle stille op til folketingsvalget. Hvorfor er aktivistisk kunst vigtig?
– Aktivistisk kunst kan engagere på en anden måde og ved hjælp af andre virkemidler. Der er derfor andre kunstneriske potentialer. Svagheden ved den aktivistiske kunst er ofte, at den er mindre raffineret. Men engang i mellem har man jo lyst til at give sit skrig en mere enkel form.

» Han har gjort teateret til et vigtigt sted for diskussioner af aktuelle problemer. Terror, den enkeltes ansvar og afmagt, landbrugets krise, flygtninge, krig og revolution er bare nogle af de emner, han har taget fat på.«

Fra Det Danske Akademis begrundelse for, at Christian Lollike i november fik Otto Gelsted-Prisen som den første dramatiker nogensinde.

OM CHRISTIAN LOLLIKE

Født i 1973. Er kunstnerisk direktør på teatret "Sort/Hvid" i København. Arbejder med scene og installationskunst både på teatret, i det offentlige rum og på virtuelle platforme. Han har produceret en ballet og en opera-installation samt stiftet et politisk parti. Hans kunstneriske drive kommer fra en nysgerrighed i forhold til begivenheder, sociale tendenser og forandringer i politik og i samfundet. Mange ser ham som en af de mest progressive dramatikere i Danmark.

I forbindelse med dokufarcen Hospitalet, har Christian Lollike undersøgt hospitalsvæsenet.

Artwork: Wrongstudio

VAMPYRER OG HOSPITALER

Christian Lollike står bag flere forestillinger i starten af 2018: "The Vampire Revolution", der spiller på Det Kongelige Teater i København. Forestillingen handler om oprørske unge vampyrer og deres revolution mod vækst og klimaforandringer. Dokufarcen "Hospitalet", hvor Christian Lollike har undersøgt hospitalsvæsnet – interviewet sygeplejersker og læger for at forstå, hvad effektiviseringsprocesserne gør ved hospitalsvæsnet, ved patienterne, ved sygeplejerskernes og lægers selvopfattelse. Forestillingen er dermed en fantasi baseret på noget meget virkeligt. Den spiller både på S/H i København og på Aarhus Teater.

Foto: Neil Godding, Unsplash.com

HAR DR LEJESVENDE – OG ER DE RØDE ELLER BLÅ?

I slutningen af november valgte Danmarks Radio at droppe en planlagt julekalender, der skulle have kørt på P1 i december. Massiv kritik fulgte i kølvandet på beslutningen, der bl.a. blev begrundet med, at julekalenderen var for venstreorienteret for DR.

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

En af dem, der har kritiseret DR's aflysning af den satiriske julekalender, er Lotte Svendsen, der skulle have instrueret julekalenderen på P1. Den forklaring, hun fik, var, at julekalenderen ikke måtte have både Johanne Schmidt-Nielsen og Georg Metz med, da der så var to venstreorienterede kræfter i samme program. Det kunne man simpelthen ikke tillade i Danmarks Radio.

Er Danmarks Radio blevet så bange for at blive kaldt "røde lejesvende", at de er gået hen og blevet blå lejesvende, kunne man spørge. Det ligner i hvert fald en tanke, at DR frygter at fremstå røde, lige inden der skal forhandles et medieforlig, som højst sandsynligt kommer til at bestå af blå partier, der i forvejen ønsker at skære i DR's budget.

Smagsdommeri er et grundvilkår

Kurt Strand er journalist og har blandt andet været ansat ved Danmarks Radio i en årrække. Han er forfatter til flere bøger om journalistik og politik. Rød+Grøn har spurgt ham, om han i DR-årene lod sig påvirke af debatten om røde lejesvende.

– Jeg har aldrig været bange for at blive anklaget for højre- eller venstreorienteret propaganda. Men jeg har i masser af tilfælde været det, formentlig fordi kritisk journalistik ofte opfattes som værende til en bestemt side af dem, som er i søgelyset. Det er et vilkår, som man arbejder under i journalistik, og det er derfor vigtigt at være fair og ordentlig, siger Kurt Strand.

Vi spurgte ham også, om det såkaldte armslængdeprincip er truet.

– Armslængdeprincippet er truet, ja. Men det har det altid været, for skiftende politiske flertal og regeringer har altid haft en tendens til at blande sig og agere smagsdommere i forhold til noget, de ikke kan li'. Også det er et vilkår for eksempelvis DR, mener han.

Demokrati er også ytringsfrihed

Line Barfod er advokat og tidligere medlem af Folketinget og Enhedslistens hovedbestyrelse og forretningudvalg. Hun sidder i dag i bestyrelsen hos Danmarks Radio.

Også Line Barfod mener, at armslængdeprincippet er under pres.

– I de seneste år har en del politikere blandet sig mere og mere i detaljer på mange områder. De truer med, at det kan få betydning for bevillingerne, hvis ikke en forsker, en kunstner eller DR gør som det politiske flertal ønsker, forklarer hun.

Line Barfod mener, at tendensen er farlig for demokratiet og formentlig skyldes en opfattelse af, at demokrati er lig flertalsstyre.

– Men det er en misforståelse. Demokrati indebærer netop beskyttelse af mindretal og ikke mindst ytringsfrihed, armslængde og plads til mangfoldighed. Også for dem, man er uenig med, påpeger hun.

» Demokrati indebærer netop beskyttelse af mindretal og ikke mindst ytringsfrihed, armslængde og plads til mangfoldighed. Også for dem, man er uenig med.«

Line Barfoed,
tidligere folketingsmedlem, nu medlem af hovedbestyrelsen og forretningsudvalget for Enhedslisten. Sidder i bestyrelsen i Danmarks Radio.

ARMSLÆNGDEPRINCIPPET

Udtrykket "armslængdeprincip" betyder i denne sammenhæng, at politikere ikke skal bestemme over indhold i forhold til kultur, selv om det er dem, der bevilliger støttekroner til projekter.

RØDE LEJESVENDE

I 1968 skrev daværende Venstre-minister, Jens Sønderup, i flere læserbreve: "Skal regeringen Baunsgaard dolkes og ødelægges af fjernsynets røde lejesvende?". Han skrev det om to tv-journalister og blev efterfølgende sagsøgt af Dansk Journalistforbund for ærekrænkelse. Han tabte sagen, men udtrykket "røde lejesvende" bed sig fast.

Maleri: Aske Kreilgård

DET HANDLER OM AT SKABE PLADS TIL SIN KUNST

Aske Kreilgård er, ud over at være kunstner og foredragsholder, også social iværksætter. Rød+Grøn har mødt ham til en snak om, hvordan vilkårene er for kunstnere, der skaber alternativ kunst med et budskab.

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

Hvordan er det at være kunstner og social iværksætter?

– For mig hænger mit kunstneriske og socialaktivistiske virke sammen. Det startede i Calais i "Junglen", hvor jeg begyndte at lave kunst. Dernede var det oliemalerier af unge flygtningebørn, jeg arbejdede sammen med – så det var naturligt, at det aktivistiske hang sammen med det kunstneriske. Det kunstneriske bliver en måde visuelt at kommunikere de oplevelser, jeg havde i lejren og dermed også en måde at visualisere det problem, der var. Så på den måde kan det arbejde sammen. Når det er sagt, synes jeg, at kunstner er en diffus titel. Jeg ser i højere grad mig selv som historiefortæller.

Er der plads til alternativ kultur i Danmark?

– Der er plads til det, hvis man skaber plads til det. Du bliver nødt til selv at skabe plads, der er ikke nogen andre, der gør det for dig. Uanset, hvad man laver indenfor kunst, så er det svært at komme ud med det. Det er lidt en lukket klub på mange måder. Man bliver nødt til at sætte sig selv i scene og skabe en historie omkring en.

– Jeg oplever en stor opbakning blandt almindelige danskere. Den første pop-up-udstilling, jeg lavede i Odense, hvor jeg bare prøvede det af og kom i medierne, fik på to-tre uger 500 gæster. Folk var positive, og jeg havde lavet en doneringsboks – det var gratis at komme ind at kigge, men så kunne man donere, hvad man havde lyst til. Der blev doneret lige fra 25 øre til 1.000 kroner. Hvis man kommer ud til folk med et vigtigt budskab, så synes jeg, der er god opbakning.

Hvad betyder dine foredrag om flygtningelejren i Calais for dig?

– Foredragene er en måde at fortælle historier på – det er det, det handler om for mig – en måde at få lov til at fortælle om de ting, jeg har oplevet. Når folk hører mit foredrag, så er de også interesserede i at se min kunst. I foredragene bruger jeg nogle gange nogle skulpturer, jeg har lavet af gasgranater, der blev skudt ind i flygtningelejren.

– Foredragene er en måde at få folk til at træde ind i en verden, de normalt ikke er en del af. Kunsten er en anden måde; her kan jeg visualisere forskellige ting. Kunsten danner rammen om fortællingen, så der er et eller andet at se på – at gå på opdagelse i.

» Du bliver nødt til selv at skabe plads, der er ikke nogen andre, der gør det for dig.«

Aske Kreilgård,
kunstner og social iværksætter

Kan man få statsstøtte til kunst, der har et budskab?

– Det har jeg ikke selv nogen oplevelse med. Jeg kan høre på kunstneren Jens Galschiøt, at det ikke er det nemmeste i hele verden at få statsstøtte til projekter af den art. Umiddelbart er svaret nej, men jeg har ikke nogen erfaring med at skulle søge det selv.

– Det kunne være spændende, hvis kunstnere og politikere begyndte at arbejde sammen. Man kunne som politiker lave nogle rammer for, hvordan kunstnere kan skabe fortællinger blandt befolkningen. I nogle lande har de skåret ned på de statsstøttede projekter og til gengæld givet kulturpenge til befolkningen. F.eks. i form af et klippekort, man kan bruge på kultur. På den måde er det befolkningen selv, der bestemmer, hvad det er for noget kultur, der skal frem. Så kan man støtte de små og store projekter, man har lyst til.

For Aske Kreilgård hænger kunst og aktivisme sammen. Han begyndte at male, mens han opholdt sig i flygtningelejren "The Jungle".

Maleriet er et portræt af Maladin, en uledsaget flygtningedreng på omkring 12-13 år fra Afghanistan, der kigger fra den franske kyst mod England.

THE JUNGLE

"The Jungle" er øgenavnet på en ikke godkendt flygtningelejr i den franske havneby Calais. Siden 1999 har der været små områder med migranter, som søgte ophold i Storbritannien via Den Engelske Kanal. På grund af flygtningekrisen i Europa skønner man, at der i september 2016 levede over 7.000 personer under primitive forhold i lejren.

Foto: Sebi Berens

ASKE KREILGÅRD

Aske Kreilgård er 24 år, kunstner og socialværksætter. Han har tilbragt et år i flygtningelejren "The Jungle", hvor han var frivillig i forskellige organisationer. Mens han var der, startede han organisationen Refugee Youth Service, der med støtte fra blandt andre Red Barnet og Help Refugees hjalp over 1.000 uledsagede børn i lejren. Under opholdet begyndte han at male, og efter sin hjemkomst har han udstillet malerierne og holdt foredrag om sine oplevelser.

LITTERÆR AKTIVISME DREVET AF HJERTEBLOD

Rød+Grøn har besøgt et lille forlag for 'hjemløs' litteratur.

Lole Møller, Rød+Grøn

Det er en helt almindelig råkold og regnfuld decemberdag. Der står en strid blæst ned gennem Møllegade på Nørrebro. Det bliver godt at komme i læ hos Det Poetiske Bureaus Forlag nede i kælderen i nummer 23A. Udefra ser det langt fra prangende ud. Cykler dækker for udsynet til butikken, og trappen ned er stejl. Men indenfor åbner der sig en verden med en imponerende række af udgivelser på hylderne. Midt mellem titler af Baudelaire, Rimbaud, Dylan Thomas, Jules Verne og en mængde ny dansk litteratur venter to af forlagets redaktører Louise Kristensen og Søren E. Kristoffersen.

Overtryk i undergrunden

– Det hele begyndte i 2005, da unge folk fra Nørrebro med kunstneriske ambitioner dannede en kunstforening og begyndte udgivelse af tidsskriftet Det Poetiske Bureau, fortæller Søren.

I 2007 etableredes en café, hvor der blev afholdt udstillinger, oplæsningsaftner, koncerter og teaterforestillinger. Det hele blev drevet af frivillige, der gav deres hjerteblod til et alternativt fristed for en broget skare af kunstnerspirer.

Fire år senere lukkede huslejens himmelflugt caféen. Kun forlagsvirksomheden var bæredygtig, og Det Poetiske Bureau blev til Det Poetiske Bureaus Forlag. På det tidspunkt havde centraliseringen i forlagsbranchen mange ofre.

– Da Borgen lukkede, mistede 80 digtere og forfattere en udgivelsesmulighed. Der kom så at sige et overtryk i undergrunden og plads til os, forklarer Søren.

Forlagsbranchens Bermuda-trekant

Der er i dag en markant centralisering og koncentration i forlagsbranchen, hvor Gyldendal sidder på 80-90 procent af markedet.

– Der satses stærkt på det salgbare og sikre. Kogebøger, selvhjælpslitteratur og krimier udkommer i en lind strøm. Den smalle litteratur har trange kår, sukker Søren.

Branchen domineres af en Bermuda-trekant bestående af de store forlag, dagbladenes kritikere og et lille veletableret forfatternetværk.

– Interessen for det nye er stærkt begrænset. Man favoriserer det, der i forvejen er inde i varmen. Vores udgivelser bliver ikke anmeldt, og vi kan ikke hamle op med store markedsføringsbudgetter, tilføjer Louise.

Det Poetiske Bureaus Forlag skal blot køre rundt.

– Her udbetales ikke de store lønchecks. Redaktionen på syv medlemmer arbejder alle gratis, og overskud geninvesteres i nye udgivelser, understreger Søren og uddyber:

– Vi går på to ben. De nyere og ældre klassikere sælger OK, og de er med til at finansiere den samtidslitteratur, som vi også udgiver. Vi modtager mange manuskripter uopfordret, som de syv redaktører drøfter i fællesskab. Hvis en redaktør brænder for værket, så udgives det. Det giver bredde og mangfoldighed.

Modet til at gå egne veje

Trods meget svære arbejdsbetingelser, tror både Louise og Søren på en fremtid, der rummer Det Poetiske Bureaus Forlag.

– De sociale medier giver os større synlighed og opmærksomhed. Vi overvejer udgivelse af e-bøger og lydbøger med smal litteratur, og vi har stor succes med vores pocketbogserie, forklarer Louise, der dog indrømmer, at hun har været ved at give op.

– Men fællesskabet omkring litteraturen er inspirerende og givende. Med vores litterære aktivisme ønsker vi også at modsætte os den omsiggribende tendens til centralisering inden for snart sagt alle livs- og samfundsmæssige forhold. Det er dræbende for mangfoldighed og trivsel, slutter Søren.

DET POETISKE BUREAUS FORLAG

Det lille forlag på Nørrebro i København oversætter og udgiver ældre og nyere litterære klassikere, hvoraf de fleste aldrig før har været udgivet på dansk. Det udgiver også ny dansk lyrik og prosa for at sikre, at mange talenter får chancen for at debutere og dermed udvikle et forfatterskab. Det Poetiske Bureaus Forlag har udgivet tidsskrifter og bøger siden 2005 og er uafhængige af kapitalinteresser og politiske hensyn.

Læs mere på: **detpoetiskebureau.dk**

ENHEDSLISTEN INVITERER TIL KULTURFESTIVAL

Vi er nogle stykker, der sammen med kulturordføreren er i gang med at stable en kulturfestival på benene den 27. januar kl. 13-22 i Valby Kulturhus.

Gunna Starck, Rød+Grøn

Hvorfor nu det? Fordi kulturen har smalle vilkår i dagens samfund. Blå kultur vinder stadigt mere gehør, og vi på venstrefløjen er i ringere grad dem, som synger og laver sangene, læser og skriver bøgerne, ser og producerer filmene og sætter teaterstykkerne op. Vreden over uretfærdighederne og tingenes miserable tilstand er der, men den bliver omsat til individuelle historier i stedet for systemkritik. Der er lyspunkter – Ken Loach er et af dem.

Måske læser vi ikke, skriver ikke, går ikke i teatret eller ser ikke film mere. Vi synger stadig, men kig i Den Røde Sangbog – der er meget voldsromantik fra dengang en arbejder var en arbejder, og der er næsten ingen sange skrevet efter 1985. På vores årsmøder må teksterne op på skærmen, fordi folk ikke kan mere end de tre første linjer af Internationale. Men vi synger den alligevel! For der er ikke andre.

Hvordan bliver vi dannet – og dannede?

Hvad er årsag og virkning? Vil vi hellere dannes af hjemmesider, blogs, Facebook og andre medier, hvor vi ikke behøver at lette røven eller betale, hvad en billet eller en bog koster eller møde mennesker, der mener noget andet – eller mener ingenting? Eller er det omvendt: der er for langt mellem snapsene på teatret, i biografen og til koncerterne?

Hvordan bliver vi dannet – og dannede? Ikke i finkulturel eller småborgerlig forstand, men som politiske mennesker, der kan se en mening med galskaben? Det gør vi i mødet med andre mennesker, andre idéer, ved at høre musik, så nakkehårene rejser sig, ved at se virkeligheden formidlet og fortolket, så menneskene ser retning og handling som en mulighed. Og pludselig ser sammenhænge, der forklarer, hvad der foregår.

Vigtige debatter og meningsfuld underholdning

Hvordan understøtter vi en kulturpolitik, der er farlig for det bestående? Hvad er det for vilkår, kunstnere og kultur skal have for at kunne sætte andre dagsordener, skrotte selvcensu-

Illustration: Rød+Grøn / Fotos: Unsplash.com

ren og blive vilde og uregerlige? Det vil vi prøve at komme rundt om på Enhedslistens Kulturfestival.

Vi vil diskutere public service, det kommende medieforlig, om dansk kultur er hvid, copyrightens historie, hvor er satiren henne, skal kultur være brødløst og på markedsvilkår, er det Google og Facebook, der løber med pengene. Hvilken rolle spiller forlagene for forfatterne, når hvem som helst selv kan udgive hvad som helst og ikke nødvendigvis på papir.

Det skal ikke være snak alt sammen, så der er også meningsfuld underholdning, mad og tid til at møde andre mennesker. Man behøver ikke at være medlem af Enhedslisten eller komme fra Region H. Kort sagt alle er velkomne. så tag familien, afdelingen eller naboen med. 100 kr. for hele herligheden – 200 kr. med mad.

KOM TIL KULTURFESTIVAL

27. januar kl. 13–22 i Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4, Valby.

PROGRAM:

Kl. 13–14
- Velkomst ved Søren Søndergaard, kultur- og medieordfører for Enhedslisten.
- Uffe Lorenzen alias Guf, Lorenzo Woodrose, Baby Woodrose, og frontfigur i Spids Nøgenhat.
- Verdens Sirener – tværkulturelt kvindekor v. solosangerinde Tatiana Kisselova Gudnæs og pianist Andreas Møller.

Kl. 14:15–15:30

Workshops:
- DR og mediesituationen – er public service sat på udsalg? Oplæg ved journalist Lasse Jensen.
- Er dansk kultur rummelig? Malene Fenger-Grøndal, forfatter, Allan Ahmad, Enhedslistens hovedbestyrelse, og Bjarne Lenau Henriksen, fhv. leder Kirkens Korshær.
- De røde lejesvendes genkomst eller saglig historieformidling? Oplæg til debat af historikerne Lars K. Christensen, Nationalmuseet, og Anette Warrind, RUC.
- Copyrightens historie fra Mozart til Pharrell Williams – musik på det fri marked. Musikhistoriker og organist Henrik Palsmar.

Kl. 16.15–17:45

Workshops:
- Tiden råber på satire. Musiker og sangskriver Karina Willumsen giver tips til at udtrykke sig i sang og musik.
- Bli' væk fra vort kvartér. Ph.d.-studerende og cand.psych. Linda Lapina, byplanlægger Peter Schultz Jørgensen, byhistoriker Allan Mylius Thomsen og Mikkel Warming, chef for sociale indsatser i 3B.
- Øverst på plakaten – nederst på lønningslisten. Morten Visby, fmd. for Dansk Forfatterforening, Susi Hyldgaard, fmd. for DJBFA, Marie-Lydie Melono Nokouda, skuespiller – Dansk skuespillerforbunds ligebehandlingsudvalg.
- Google, Facebook og Netflix scorer kassen – hvordan får vi sikret dansk indhold i fremtidens mediebillede og kulturlandskab? Chefredaktør Lisbeth Knudsen, direktør Klaus Hansen, Producentforeningen.
- Mig og mit Forlag. Forlægger Søren Møller Christensen, Forlaget Vandkunsten, forfatter Vibeke Marx.

Kl. 19–22
- Hva' mæ' kulturen? Skuespiller Birgitte Bruun og pianist Henrik Sørensen med viser af PH – Poul Henningsen.
- Kærlighedssange mod bankerne. Sangskriver Diether Dehm og pianist Michael Letz, Tyskland.
- Den svenske trubadurduo Simon Ahlström og Anders Afzelius spiller sange af Mikael Wiehe og Bjørn Afzelius.

Entré: kr. 100,– Billet inkl. aftensmad: kr. 200,–
(kan købes i forsalg hos Ticketmaster fra 2. januar)

Arrangør: Enhedslisten Region Hovedstaden

ENHEDSLISTEN
REGION HOVEDSTADEN

CROWDFUNDING:

GØR PENGE TIL BEVÆGELSESARBEJDE

Når statsstøtte og store sponsorer udebliver, så er crowdfunding en ny vej til at finansiere f.eks. kulturprojekter. Rød+Grøn har talt med Karl Kristiansen fra den politiske crowdfunding-side Firefund.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Crowdfunding, hvor mange menneskers små bidrag tilsammen gør en stor å, er i eksponentiel vækst i Danmark via hjemmesider som Kickstarter og Booomerang. Senest lader Coop Crowdfunding almindelige mennesker medfinansiere lokal fødevareproduktion som en art Andelsbevægelse 2.0.

Dansk kultur trives med crowdfunding

Den klare topscorer inden for dansk crowdfunding er imidlertid kultur. Særligt små kulturproducenter, der ikke kan få statsstøtte eller vække store investorers interesse, trives med direkte finansiering fra kommende kunder (Kilde: Dansk Crowdfunding Forening). Det kunne lyde som kapitalistisk udbud og efterspørgsel i ekstrem form. Men spørger man Karl Kristiansen fra Firefund, så er crowdfunding tværtimod genialt til solidarisk bevægelsesarbejde.

– Det, der går igen i bevægelser og crowdfunding, er selve crowd-aspektet: Det handler ikke om at matche én rig person med én fattig bevægelse. At crowdfunde er snarere at opbygge en solidarisk, international bevægelse. For vi former pengespørgsmålet på en måde, så det indebærer at opbygge et netværk.

Karl forstår dog godt kritikken af crowdfunding som værende libertansk.

– Det ville være et ekstremt problematisk alternativ til statsfinansieret velfærd. Derfor tænker vi også primært crowdfunding som vejen for dem, der ikke kan få finansiering andre steder. F.eks. for illegitime politiske bevægelser.

Til projekter, der sparker opad

Firefund er ifølge Karl "crowdfunding for radikale, politiske bevægelser". Kulturprojekter falder kun ind under denne definition, hvis de har et politisk sigte. Firefund har f.eks. crowdfundet til en kritisk, antikommerciel radiokanal i København og til et kunstprojekt, der styrker transpersoner i Wien.

– Det er projekter, der sparker opad og ikke nedad. Og man må ikke funde på vegne af andre, for Firefund er ikke en velgørenhedsside. Dem er der masser af i forvejen. I stedet er vi en side, der forsøger at skabe direkte solidaritetsbånd og favner dem, der ikke får plads på de populære crowdfunding-sider.

I Danmark er det mest almindeligt med såkaldt reward-baseret crowdfunding, hvor man som bidragsyder belønnes med f.eks. et eksemplar af produktet. Hos Firefund er belønningen slet og ret "en knyttet næve og troen på et bedre samfund," fortæller Karl med et grin.

Det handler om relationer

På Firefund har hver indsamling et minimumsbeløb – typisk mellem 2000 og 3000 euro – som skal skaffes inden en deadline. Hvis det ikke lykkes, så hæves beløbene aldrig fra donorenes konti, og indsamlerne får ingenting. Hvorfor gøre det så rigidt? Fordi crowdfunding ikke bare handler om penge, forklarer Karl:

– At sætte et alt-eller-intet-mål og en deadline skaber momentum og kampagnegør foretagendet. Det er selve pointen! For man skal først og fremmest tænke crowdfunding som et middel til at få stærkere relationer. 10 kroner i støtte er ikke bare 10 kroner værd. De er det nye venskab værd. De, der vil lave f.eks. politisk kultur ad denne vej, skal tænke mere over eksponeringens værdi end den økonomiske bundlinje. Får man de to ting til at gå hånd i hånd, så bliver det rigtig stærkt.

BLIV EN DEL AF FIREFUND

Er du interesseret i solidarisk crowdfunding? Firefund arrangerer et introforløb for nye internet-aktivister i februar. Læs mere på **www.firefund.net.**

Foto: Tim Marshall, Unsplash.com

Foto: Henning Hjorth

» Den gamle traver med, "det skal kunne betale sig at arbejde" gælder altså ikke her. Nuvel, vi elsker vores arbejde, men vi vil også gerne kunne betale husleje.«

Katja Elgaard Holm,
formand Dansk Skuespillerforbund

HVORDAN VIL VI HJÆLPE KULTUREN PÅ VEJ?

Enhedslisten har fremsat fem nye beslutningsforslag om kultur. Rød+Grøn har spurgt Katja Elgaard Holm, der er formand for Dansk skuespillerforbund, hvad hun synes om forslagene.

Katja Elgaard Holm,
formand Dansk Skuespillerforbund

Først en stor tak til Enhedslisten for at tage kunstneres – både udøvende og skabende – arbejdsliv alvorligt. Jeg er personligt glad for, at der lægges op til en anerkendelse af, at kunstnere, til trods for deres atypiske arbejdsliv, sidestilles i andre lovmæssige sammenhænge.

Skiftende arbejdssteder

Det var sådan set Dansk Skuespillerforbunds eget forslag at fjerne beløbsgrænsen for rejseudgifter for udøvende kunstnere. Dette er et utrolig vigtig tiltag for mange af vores medlemmer. Vi er på et arbejdsmarked, hvor vi skal bevæge os (og nogle gange langt) efter arbejdet. Til en forestilling i Hjørring, selvom du bor i København, og sandelig også den anden vej. Imidlertid er lønningerne så lave og ansættelsesperioderne så korte, at det er umuligt at have råd til dobbelt husførelse. Dette resulterer i, at kunstnere siger nej til at tage et job for langt hjemmefra, for de simpelthen ikke har råd. Den gamle traver med, "det skal kunne betale sig at arbejde" gælder altså ikke her. Nuvel, vi elsker vores arbejde, men vi vil også gerne kunne betale husleje. Derfor vil dette tiltag ikke kun styrke fleksibiliteten og mobiliteten blandt vores medlemmer. Det vil også være et middel til at nå det kunstneriske ønske om, at kunsten skal ud i landet.

Kultur for alle

Forslaget om en kunst- og kulturoplevelsesordning for borgere på institution giver også god mening, alt den stund, at vi ved, at kunst ofte rækker ud over det forklarlige eller det begribelige. Det er hverken langhåret eller venstreorienteret, det er faktisk logik. Alle mennesker har behov for at blive underholdt på den ene eller den anden måde, og hvis kunsten skal ud i alle hjørner, er dette klart en mulighed. Det fremmer også professionalismen. Det skal selvfølgelig være kunst af høj standard, og det kræver finansiering.

Jeg forstår også Enhedslistens idé om et kulturservicefradrag. Jeg kan dog være i tvivl om, hvorvidt det giver rum for nye publikumsgrupper, for det drejer sig navnlig om bevidstheden om, at en sådan ordning findes, og hvem det eventuelt er, man kan få. Så til trods for, at idéen er god, er det meget væsentlig at være skarp på, hvordan en sådan ordning skal formidles og til hvem. Og måske endda også hvorfor. Et håndværkerfradrag er besynderligt nok begribeligt, men hvorfor kunst? Fordi et bygget hus er ligegyldigt uden indhold.

Videreuddannelse er vigtigt

Næsten alle udøvende kunstnere arbejder freelance. Dette resulterer også i, at folk ikke har muligheden for at efter- eller videreuddanne sig lige nu. Det er umuligt at få tilskud, og man skal have penge på kistebunden eller søge sig gråhåret hos de private fonde for overhovedet at have råd til det.

Men hvorfor er det egentlig så vigtigt, at udøvende kunstnere får muligheden for at tage diplom- og masteruddannelser? Fordi vores allerede tillærte kompetencer giver unikke muligheder for at arbejde i nært relaterede brancher. Vi har nogle kompetencer, som komplimenterer andre områder i meget høj grad. Men vi har ikke mulighed for at uddanne os inden for felterne. Og det er dumt. Dumt og uansvarligt, hvis man ønsker at bruge dygtige kunstnere andre steder også. Kunstnere, som kan bidrage dygtigt og positivt i andre sektorer. Derfor finder jeg det meget vigtigt, at man også her sidestilles med andre i samfundet.

ENHEDSLISTENS KULTURFORSLAG

I Folketinget har Enhedslisten foreslået at:

- Ophæve den begrænsning på 38 døgn, der er for udøvende kunstnere i forhold til at kunne trække rejseudgifter fra i skat.
- Oprette en kunst- og kulturoplevelsesordning for borgere på institution.
- Indføre et kunstnerfradrag for skabende kunstnere, som skal sikre kunstnerne et skattefradrag på de første 100.000 kr. tjent pr. år gennem honorering for skabelse af eller salg af egne unikke kunstværker.
- Indføre et kulturservicefradrag. Idéen er at bringe unik kunstnerisk optræden ind i folks stuer eller til private arrangementer i forsamlingshuse eller medborgerhuse, hvor der ikke opkræves entré.
- Indføre et videreuddannelsesfradrag for diplom- og masteruddannelser for udøvende kunstnere.

SÅDAN GIK VALGET LOKALT

Efter en lang valgkamp lykkedes det 115 af Enhedslistens kandidater at blive valgt til kommunal- og regionsbestyrelser. Rød+Grøn har talt med fem lokalafdelinger, hvor valgkampen gik godt.

● **Kommunal- og regionsvalg '17**
Nina Ericsson, Rød+Grøn

I Vejen stillede Enhedslisten op for første gang – og kom ind.

– Jeg er så taknemmelig og ydmyg. Folk har lagt deres håb i vores hænder. Nu skal vi ud og fortjene det, udbryder Maya Ryom.

Hun var nummer tre på listen og er derfor ikke valgt, men den slags tager de ikke så højtideligt i Vejen. Jakob Borgensgård, som blev valgt ind, supplerer:

– Jeg skal ikke være en enmandshær. Mandatet er vores nye fælles platform.

Vejen-afdelingen blev stiftet for halvandet år siden.

– På en måde har vi konstant ført valgkamp. Vi har råbt op om de uretfærdigheder, vi ser. Og når man bare er naiv nok til at tro på, at vi kan forandre noget, lykkes det måske også, mener Maya.

– Det, der gør os til noget særligt, er, at vi er bredt repræsenteret. Selv blev jeg inden valget klædt godt på i Enhedslistens debatskole. Og så at få 172 stemmer – jeg er dybt rørt, siger frisør Carina Bruhn, der var nummer to på listen.

Vejen-afdelingen har fået god støtte fra andre dele af partiet.

– Vi fik en masse penge med fra Esbjerg, da vi startede. Frederiksberg adopterede os forud for valgkampen og har givet os penge, masonitter, støtte og vejledning. Sarah Nørris fra Esbjerg har også hjulpet rigtig meget, slutter Jakob.

Glæde over fremgang

Den lille kommune Morsø fik Nordjyllands næsthøjeste Ø-procent. Det rakte lige præcis ikke til et mandat, men morsingboerne er ikke sådan at slå ud:

– Vi har bidt os fast som politisk faktor på Mors, skriver Bo Fink i lokalpressen, hvor afdelingen takker for stemmerne og lover, at de sorte partier på rådhuset ikke kan fortsætte uforstyrret de næste fire år.

– Vi kan møde op og følge forhandlingerne. Selvom vi ikke får taletid i salen, har vi taletid i Morsø Folkeblad, Limfjord Update og på Facebook, fortæller han.

Det manglende mandat har ikke ødelagt stemningen i afdelingen, slår Bo fast.

– Vi er nået bredt ud fra vores Facebook-side, haft god pressedækning og har omdelt til 9.000 ud af ca. 10.000 husstande her på øen.

Regionsrådet og kommunen vil tillade industrien at grave efter moler i de smukke bakker på Mors. Enhedslistens modstand har samlet mange stemmer op, forklarer Bo Fink.

– De andre partier er tavse som graven, så det var naturligt for os at markere os på en klar, grøn dagsorden.

Enhedslisten gik frem fra 3,8 til 4,1 procent og manglede blot 39 stemmer for at komme ind.

– Nu skal vi bide os fast, vokse og samle styrke. Vi har fået fodfæste i folks bevidsthed og i pressen. Og så kommer vi ind næste gang, lyder det optimistisk fra Bo Fink.

Odder har sin egen opskrift på succes

I Odder gik vi frem fra fem procent til hele syv procent. Det udløser mandat nummer to. Vores spidskandidat, Ditte Marie Thejsen, fik ovenikøbet tredjeflest personlige stemmer. Kun borgmesterkandidaterne fra hhv. Venstre og Socialdemokraterne fik flere personlige stemmer.

– Sidste gang trak Miljø- og Kulturlisten 350 stemmer og kom lige præcis ikke ind. Denne gang stillede de ikke op, så der lå en hel del "hjemløse miljøstemmer". SF's folkekære spidskandidat gennem mange år stoppede også, så

Morsø

Herlev

Vejen

Odder

Næstved

Fotos: Lokal- og privatfotos, samt screengrab fra TV Syd

vi har nok også fået nogle stemmer, som plejer at gå til hende, lægger Ditte Marie beskedent ud.

– Jeg blev indsuppleret i byrådet for tre år siden og har siddet der alene lige siden. Jeg har været meget skarp på at holde mig helt ude af studehandler. I valgkampen oplevede jeg, hvordan det virkelig har affødt respekt.

I valgkampen valgte afdelingen af lade Ditte Marie være partiets ansigt udadtil.

– Jeg har taget næsten samtlige valgmøder, og vi satte mit ansigt på plakaterne. Det giver en genkendelse og en følelse af, at "hende der kender jeg". Hvor de andre partier har kastet med mudder i løbet af valgkampen, besluttede vi, at jeg skulle holde al debat helt sobert, nøgternt og faktuelt, forklarer Ditte Marie, der nu glæder sig til at få en byrådskollega at dele arbejdet med.

Valgforbund for borgerinddragelse

I Næstved valgte Enhedslisten at indgå i et utraditionelt valgforbund. Det betød, at vi trods en smule tilbagegang gik frem fra en til to pladser i byrådet.

– Det har været en hård men fantastisk rejse, fortæller spidskandidat Freja Lynæs Larsen.

Allerede i marts aftalte Enhedslisten i Næstved et valgforbund med Radikale, Kristendemokraterne og en lokalliste. Siden er tre andre lokale lister kommet med.

– Det begyndte med en beslutning om ny skolestruktur. Der blev slet ikke lyttet til lærere og forældre. Det var både vi og Radikale fortørnede over. Vi ønsker i det hele taget mere, bedre og tidligere borgerinddragelse. Så i foråret aftalte vi et samarbejde – og det slutter ikke med konstitueringen, forklarer Freja.

– De små enkeltsagspartier har en kolossal viden om deres områder, som vi kan trække på. Vi har fået deres stemmer, til gengæld giver vi dem nogle af de poster, som en plads i byrådet udløser. Radikale er i øvrigt gået med til, at vi kræver skatten hævet, fordi Næstved har så dårlig økonomi.

Det er allerede lykkedes at få S og SF til at søge om en skattestigning og tage skolestrukturen op igen.

– Denne gang på baggrund af lærernes, børnenes, forældrenes og pædagogernes erfaringer. Inden fire måneder skal S og SF have lyttet til dem alle, smiler Freja.

Nye vælgere gav fremgang

I Herlev var strategien klar: "Der skal stemmes som aldrig før i de sociale boligområder." Kodeordene var opsøgende arbejde, klare formuleringer og identifikation. Og det virkede, fortæller Ibrahim Benli, som fra nytår skal sidde i byrådet for første gang. Han har gået dør-til-dør i de udsatte boligområder Lille Birkholm og Hjortegaarden.

– Det får folk til at rejse sig fra sofaen, når man kommer på besøg hjemme hos dem, lytter, fortæller og tager dem alvorligt, forklarer han.

Ibrahim bor selv i Lille Birkholm og er et kendt ansigt i området. Det har været en stor fordel.

– Og så har Willi, som sidder i byrådet nu, været en uvurderlig kilde til viden om, hvordan tingene foregår i byrådet. Det har gjort det muligt for mig at fortælle meget præcist, hvad jeg vil arbejde for og hvordan. De andre i afdelingen har også hjulpet mig meget op til debatterne, forklarer Ibrahim.

Afdelingen lavede en valgfolder på forskellige minoritetssprog.

– Og så lavede jeg en Facebook-video på dansk, tyrkisk og kurdisk, som viser, hvordan man stemmer. Mange fra de etniske minoriteter vidste nemlig ikke, at de var stemmeberettigede. Andre var i tvivl om, hvordan man skulle gøre, forklarer Ibrahim.

I Herlev gik vi et procentpoint frem og fik et ekstra mandat.

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Økonomien, ungdomsarbejdet, valget og det grønne delprogram

Første weekend i december var der to-dages møde i Enhedslistens hovedbestyrelse.

Anne Overgaard Jørgensen
Medlem af hovedbestyrelsen

Om lørdagen var der først økonomi på programmet; heldigvis er Enhedslistens økonomi stadig sund. Senere på dagen var samarbejdet mellem Enhedslisten og Socialistisk Ungdoms Front (SUF) på dagsordenen, og derfor var der naturligt nok mødt en stor skare SUF'ere og andre gæster op. Alle fik taletid og plads til at dele deres syn på samarbejdet. Efter en lang og lærerig dialog var der flertal for, at Enhedslisten fremover arrangerer to-årige træf for medlemmer under 30 år, der endnu ikke er aktive i SUF eller Enhedslisten. Derudover skal Enhedslisten og SUF arbejde tættere sammen – og ikke kun om ungdomsarbejde.

Herefter fulgte en orientering om det netop gennemførte kommunal- og regionalvalg. Der var enighed om, at vi som parti har konsolideret os på landsplan, trods et trist tab af mandater. Tilbagegangen mener vi især skyldes Alternatives overraskende flotte første valg, samt at SF og Socialdemokratiet har fået markant bedre valg, end de gjorde i 2013. Derpå fulgte en meningsudveksling om valget af borgmesterpost i København. Enhedsliste-medlemmer fra andre dele af landet har i enkelte tilfælde været meget kritiske – også udadtil – over, at Enhedslisten Københavns bestyrelse valgte posten som teknik- og miljøborgmester. Debatten har ikke været køn, og der har været adskillige misforståelser af interne og komplicerede forhold i Københavns kommune.

Søndagen blev især brugt på at tale grønt delprogram. Indledningsvist gav skrivegruppen et informativt og spændende oplæg om deres proces og de beslutninger, de har truffet undervejs i arbejdet. Skrivegruppen var også på besøg hos den daværende hovedbestyrelse i april 2017, og alle de input, hovedbestyrelsen dengang foreslog, havde skrivegruppen indarbejdet, bl.a. et feministisk perspektiv. Følgeligt var der langt overvejende markant ros til det nuværende udkast af det grønne delprogram. Delprogrammet beskriver, bl.a. hvordan vi som parti ser på vækst, hvordan vores grønne kritik hænger uløseligt sammen med en kapitalismekritik og hvordan vi vil omlægge energiforsyningen. Vores natursyn gav dog anledning til en spændende debat; mener vi, at naturen har værdi i sig selv? Og er mennesker en del af naturen? Debatten fortsætter helt sikkert den 10. februar, hvor delprogrammet skal diskuteres til et seminar.

ENHEDSLISTENS KOMMUNALBESTYRELSES- OG REGIONSRÅDSMEDLEMMER 2018-2022

● Kommunal- og regionsvalg '17

Fra 1. januar 2018 har Enhedslisten 102 kommunalbestyrelsesmedlemmer og 13 regionsbestyrelsesmedlemmer. Her kan du se hele det nye hold i kommuner og regioner.

KOMMUNALBESTYRELSESMEDLEMMER REGION HOVEDSTADEN

Ninna Hedeager Olsen
KØBENHAVN

Ulrik Kohl
KØBENHAVN

Charlotte Lund
KØBENHAVN

Rikke Lauritzen
KØBENHAVN

Gorm Gunnarsen
KØBENHAVN

Gyda Heding
KØBENHAVN

Karina Vestergaard Madsen
KØBENHAVN

Hassan Nur Wardere
KØBENHAVN

Jens Kjær Christensen
KØBENHAVN

Knud Holt Nielsen
KØBENHAVN

Ali Hansen
KØBENHAVN

Thyge Enevoldsen
FREDERIKSBERG

Mette Bang Larsen
FREDERIKSBERG

Daniel Panduro
FREDERIKSBERG

Helge Bo Jensen
ALBERTSLUND

Lene Rygaard Jessen
ALBERTSLUND

Rasmus Keis Neerbak
ALLERØD

Ali Abbassi
BALLERUP

Stine Rahbek Pedersen
BALLERUP

Morten Riis
BORNHOLM

Niclas Fick
BORNHOLM

Steen Andersen
BRØNDBY

Bjørn Svensson
FREDENSBORG

Pelle Andersen-Harild
FREDERIKSSUND

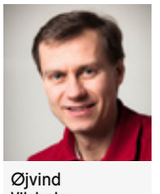

Øjvind Vilsholm
FURESØ

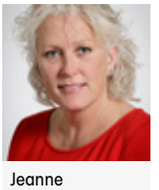

Jeanne Toxværd
GENTOFTE

Trine Henriksen
GLADSAXE

Torben Madsen
GLADSAXE

Michael Dorph Jensen
GLADSAXE

Robert Sørensen
GLOSTRUP

Michael Hemming Nielsen
GRIBSKOV

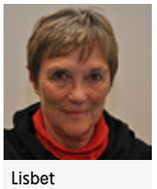

Lisbet Møller
HALSNÆS

Allan Berg Mortensen
HELSINGØR

Haldis Glerfoss
HELSINGØR

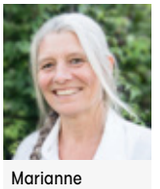

Marianne Dithmer
HERLEV

Ibrahim Benli
HERLEV

Tue Tortzen
HILLERØD

Mogens Leo Hansen
HVIDOVRE

Ole Hyldahl
HØJE TAASTRUP

Ole Wedel-Brandt
ISHØJ

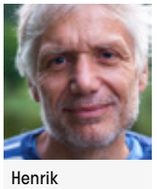

Henrik Bang
LYNGBY-TAARBÆK

Jacob Jensen
RUDERSDAL

Peter Mikkelsen
RØDOVRE

Marianne Rugaard Christensen
RØDOVRE

Dorthe Hecht
TÅRNBY

REGIONSRÅDSMEDLEMMER REGION SYDDANMARK

Marianne Frederik
REGION HOVEDSTADEN

Tormod Olsen
REGION HOVEDSTADEN

Annie Hagel
REGION HOVEDSTADEN

Torben Kjær
REGION HOVEDSTADEN

KOMMUNALBESTYRELSESMEDLEMAMER REGION SJÆLLAND

Nadia Bruun Thurø
FAXE

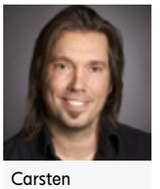

Carsten Oddershede
GREVE

Bente Lerche-Thomsen
GULDBORGSUND

Karen Thestrup Clausen
HOLBÆK

Leif Juhl
HOLBÆK

Niels Erik Danielsen
KALUNDBORG

Niels Rolskov
KØGE

Ivan Mott
LEJRE

Bente Borreskov
LOLLAND

Freja Lyncæs Larsen
NÆSTVED

Thor Temte
NÆSTVED

Clark Pratt
ODSHERRED

Henrik Kjær
RINGSTED

Jan Jakobsen
RINGSTED

Henrik Stougaard
ROSKILDE

Susanne Lysholm Jensen
ROSKILDE

Thomas Clausen
SLAGELSE

Bo Mouritzen
SORØ

Jan Jespersen
STEVNS

Gitte Christensen
STEVNS

Mette Gerdøe
VORDINGBORG

REGIONSRÅDS-MEDLEMMER REGION SJÆLLAND

Bruno Jerup
REGION SJÆLLAND

Ursula Dieterich-Pedersen
REGION SJÆLLAND

Jørgen Holst
REGION SJÆLLAND

KOMMUNALBESTYRELSES-MEDLEMMER REGION SYDDANMARK

Malene Rye Andersen
ASSENS

Sarah Nørris
ESBJERG

Cecilie Roed Schulz
FREDERICIA

Morten Schjøtt
FAABORG-MIDTFYN

Svend Brandt
HADERSLEV

Mogens Rerup
HADERSLEV

Jutta Lundqvist Nielsen
KERTEMINDE

Benny Dall
KOLDING

Paw Nielsen
MIDDELFART

Brian Skov Nielsen
ODENSE

Ulla Gudiksen Chambless
ODENSE

Jesper Kiel
SVENDBORG

Susanne Gustenhoff
SVENDBORG

Jens Erik Laulund Skotte
SVENDBORG

Holger Petersen
TØNDER

Jakob Borgensgård
VEJEN

Jens Bundgaard Nielsen
AABENRAA

REGIONSRÅDS-MEDLEMMER REGION SYDDANMARK

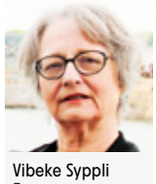

Vibeke Syppli Enrum
REGION SYDDANMARK

Lars Mogensen
REGION SYDDANMARK

KOMMUNALBESTYRELSESMEDLEMMER REGION MIDTJYLLAND

Bodil Kvistgaard Olsen
FAVRSKOV

Jørn Vedel Eriksen
HERNING

Lisbeth Torfing
HORSENS

Ulf Harbo
NORDDJURS

Ditte Marie Thejsen
ODDER

Leif Gjørtz Christensen
ODDER

Frida Valbjørn Christensen
RANDERS

Lene Fruelund
SILKEBORG

Peter Sig Kristensen
SILKEBORG

Maria Temponeras
SKANDERBORG

Jesper Yde Knudsen
SYDDJURS

Flemming Gundersen
VIBORG

Keld Hvalsø Nedergaard
ÅRHUS

Maria Sloth
ÅRHUS

REGIONSRÅDS-MEDLEMMER REGION MIDTJYLLAND

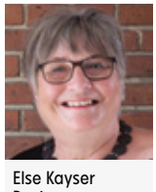

Else Kayser Region
MIDTJYLLAND

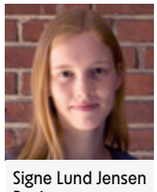

Signe Lund Jensen Region
MIDTJYLLAND

KOMMUNALBESTYRELSESMEDLEMMER REGION NORDJYLLAND

Ida Skov
FREDERIKSHAVN

Louise Bilde Hvelplund
HJØRRING

Jens Otto Madsen
THISTED

Per Clausen
AALBORG

Lasse P. N. Olsen
AALBORG

REGIONSRÅDS-MEDLEMMER REGION NORDJYLLAND

Susanne Flydtkjær
REGION NORDJYLLAND

Lis Jensen
REGION NORDJYLLAND

Kort: Geodata-styrelsen

Billeder: Mark Knudsen, privatfotos og billeder fra lokale Enhedslisten-hjemmesider mv.

Foto: Jennifer Latuperisa Andresen Unsplash.com

NYTÅRSQUIZZEN: SÅDAN BLEV 2017

Det sværeste spørgsmål i sidste års nytårsquiz var om havisen i Arktis. Troen på klimaeffekterne er stor i Enhedslisten, men det gik ikke så slemt som ventet i 2017. Omvendt var der ringe tro på, at Geert Wilders blev premierminister i Holland, hvilket han (heldigvis) heller ikke blev. Her kan du læse om året, der gik.

● Quiz

Karl Vogt-Nielsen, Rød+Grøn redaktionen

1. Kommer de danske håndboldherrer i finalen ved VM-slutrunden i Frankrig? Nej

Danmarks vandt i sin indledende gruppe, men tabte allerede i ottendedelsfinalen mod Ungarn.

2. Ender Danmarks Oscar-bud, »Under sandet« som en af de fem nominerede film til en Oscar for bedste ikke-engelsksprogede film? Ja

Filmen tabte dog til den iranske "The Salesman". Den anden danske nominerede, kortfilmen "Silent Nights", led samme skæbne og tabte til ungarske "Sing".

3. Får Enhedslisten mindst 10 procent af stemmerne ved skolevalget i januar? Nej

Enhedslisten endte med 6,1 procent. Bedste kommune var København, hvor Enhedslisten blev størst med 21 procent. Topscorer var Blågård Skole med 91,3 procent.

4. Bliver der storkonflikt i forbindelse med forårets overenskomstforhandlinger? Nej

Afstemningen endte i procent med 53 ja og 47 nej til overenskomstresultatet. 3F stemte nej, mens 87 procent i HK Privat stemte ja.

5. Er Geert Wilders premierminister i Holland efter parlamentsvalget den 15. marts? Nej

En skuffet Geert Wilders måtte erkende, at fremgangen på otte mandater til 20 ikke var nok. Den siddende premierminister, Mark Rutte, beholdt posten.

6. Bliver Marine le Pen præsident i Frankrig den 23. april? Nej

Endnu et nederlag for højrekræfterne. Hun gik videre til anden runde, men blev derefter jordet af Macron, som fik 66 procent af stemmerne.

7. Trækker Enhedslisten fortsat andelen af kvinder i kommunal- og regionsbestyrelser ned efter valget den 17. november? Nej

Denne gang trak Enhedslisten den rigtige vej. Vor kvindeandel er i kommunerne nu 38,8 procent (mod 33 procent for alle), og i regionerne er vi helt oppe på 61,5 procent.

8. Har fødegangene fået tilført flere midler inden den 1. december? Ja

Nogle af dem er dog de midler, som SR-regeringen efter pres fra Enhedslisten tilførte i 2014 og som først blev udmøntet delvist i 2017. Men hertil kommer, at regionerne også selv har tilført nogle fødeafdelinger flere midler. Den økonomiske situation er altså blevet bedre.

9. Er arealet af havis i Arktis rekordlille efter sommerens afsmeltning? Nej

Havisens udbredelse slog bundrekord i 2012, og heller ikke 2017 slog denne rekord. Faktisk bremsede afsmeltningen op i august, så der er syv andre år med mindre havis.

10. Har Donald Trump igangsat byggeriet af en mur langs grænsen til Mexico, som han lovede under valgkampen? Nej

Der er blevet opsat nogle prototyper, som skal testes. Dette udlægges i pro-Trump medier, som at nu er byggeriet igangsat. Men det er redaktionen ikke enig i.

11. Er alle parlamentarikerne fra det tyrkiske parti HDP blevet løsladt inden 1. december? Nej

De sidder forsat fængslet, og Erdogan-styret gør sit for at forhindre, at internationale observatører deltager i de absurde politiske retshøringer. Enhedslisten følger udviklingen tæt og sender løbende solidaritetsdelegationer på besøg.

12. Har styrker fra Rusland og/eller NATO deltaget i væbnet konflikt i Baltikum inden 1. december? Nej

Men både Rusland og NATO har optrappet militær i Østersøen med øget fare for åben konflikt. I maj besluttede alle partier i Folketinget, bortset fra Enhedslisten, at sende soldater til NATOs fremskudte position nær den russiske grænse i Estland.

13. Har et eller flere lande stemt om udmeldelse af EU inden 1. december? Nej

Brexit har ikke smittet af på andre EU-lande – endnu.

Bonusspørgsmål:

Hvor mange medlemmer får Enhedslisten valgt ind i kommunalbestyrelser og regionsbestyrelser den 17. november? **Svaret er 115.**

ÅRETS PROFET ER ...

Der var tre deltagere, som alle havde flotte 11 rigtige ud af 13. Derfor måtte bonusspørgsmålet afgøre vinderen. Her lå **Henning Jakobsen fra Amager Vest** tættest og er dermed årets profet. Han tildeles et gavekort på 300 kr. til Coops butikker. Tillykke, Henning!

ER DU KLAR TIL EN TØRN I FOLKETINGET?

Årsmødet i april kan meget vel blive det, der sætter holdet til næste folketingsvalg. Rød+Grøn har talt med Finn Sørensen om arbejdet på Christiansborg. Selv forbereder han sig på at give stafetten videre.

● **Årsmøde 2018**
Simon Halskov, Rød+Grøn

Hvad er vigtigst at overveje, inden man melder sig som kandidat til Folketinget?
– Først og fremmest skal familien være forberedt på, at det er et meget tidskrævende job. Der er perioder med meget fart og pres på, og du ved jo ikke på forhånd, hvornår! Du skal kunne trives med, at dagene sjældent går som planlagt. Du skal også have dit faglige bagland i orden – sikre dig at du har et netværk af gode kammerater, som du kan sparre med, og som kan minde dig om virkeligheden uden for Folketinget.

– Og helt grundlæggende skal du gøre dig klart, hvorfor du stiller op og melde det klart ud. Du skal med andre ord definere din egen "profil" og vide, hvilke samfundsgrupper du især vil appellere til og være talerør for. Men du skal også forberede dig på, at du ikke nødvendigvis får lov at arbejde med de ting, der interesserer dig mest. Fordeling af ordførerskaber er en kollektiv beslutning i folketingsgruppen, og alle kan ikke få alt, hvad de peger på.

Er der nogle typer eller kvalifikationer, vi i særlig grad mangler i folketingsgruppen?
– Vi har hårdt brug for flere, der har personlige erfaringer med livet som faglært eller ufaglært arbejder. Vi skal ikke gøre os forhåbninger om at få større fodfæste i denne store del af befolkningen, hvis folk ikke i langt højere grad kan identificere sig med dem, der repræsenterer Enhedslisten.

– Men det handler selvfølgelig også om, hvilke eksempler og problemstillinger, vi tager udgangspunkt i, og hvilket sprog vi bruger, når vi skal kommunikere vores politik. Vi skal ikke abe efter DF, hverken hvad stil eller politik angår, men det er da lidt beskæmmende, at DF´s folketingsgruppe er den, som bedst svarer til befolkningens sammensætning.

Du har valgt ikke at genopstille. Hvad vil du især savne, når du stopper på Borgen?
– Jeg kommer til at savne de mange gode og sindssygt dygtige kolleger på Enhedslistens gang i Provianthuset og de mange dygtige embedsmænd. Men såmænd også nogle af de andre folketingsmedlemmer. Christiansborg er langt bedre end sit rygte, hvad angår omgangstone og hjælpsomhed. Og som det politiske dyr, jeg er, kommer jeg til at savne adrenalinsuset, når man går ind til en afgørende forhandling. Og den euforiske glæde, når det faktisk lykkes at skabe nogle forbedringer for almindelige lønmodtagere og udsatte borgere.

– Det er hårdt arbejde at være medlem af Folketinget, og alle kommer i situationer, hvor man føler sig presset eller slidt. Men der er også masser af glæder, og på gangen hos Enhedslisten er der altid nogen, der står parat til at gribe dig, hvis du falder.

FAKTA OM ÅRSMØDET

27.–29. april. Korsgadehallen i København.

TIDSPLAN

12. januar kl. 12: Deadline for indkomne forslag og ændringforslag til vedtægterne. Sendes til landskontoret@enhedslisten.dk.

18. januar kl. 12: Deadline for opstilling til urafstemning om kandidater til Folketinget samt EU-parlamentet. Man opstiller ved at udfylde de formularer, som bliver lagt på hjemmesiden i begyndelsen af januar.

18. januar: Opgørelse af antal delegerede per afdeling. Afdelingskontaktpersonerne får besked på mail senest dagen efter.

26. februar–8. marts: Valg af delegerede i lokalafdelingerne. Opreklamér gerne jeres møde i Rød+Grøn. Send mødetid og -sted til debat@enhedslisten.dk senest 23. januar kl. 9.00. Bladet udkommer 7. februar.

8.–15. marts: Urafstemning om kandidater til Folketinget og EU-parlamentet.

9. marts kl. 12: Deadline for ændringforslag til de indkomne forslag, opstilling til hovedbestyrelsen, vedtægtsnævn, interne revisorer og Rød fonds bestyrelse, samt tilmelding af delegerede.

20. april kl. 12: Deadline for ændringsforslag til dagsorden og forretningsorden.

» Christiansborg er langt bedre end sit rygte, hvad angår omgangstone og hjælpsomhed. Og som det politiske dyr, jeg er, kommer jeg til at savne adrenalinsuset, når man går ind til en afgørende forhandling. Og den euforiske glæde, når det faktisk lykkes at skabe nogle forbedringer for almindelige lønmodtagere og udsatte borgere.«

Finn Sørensen,
beskæftigelses- og kommunalordfører

Foto: Privat

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommende nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

INTERNATIONALT

Fred og retfærdighed i Syrien

Nikolaj Villumsen,
Herlev

I debatindlæg i nr. 93 og 95 stilles der spørgsmålstegn ved vores Syrienspolitik. Jeg vil derfor forklare, hvilken politik vi arbejder for i den brutale konflikt. Afsættet for Enhedslistens Syrienspolitik er folkeretten og menneskerettighederne, et ønske om et stærkt FN, samt en anerkendelse af folks ret til at gøre oprør og yde selvforsvar mod undertrykkelse.

Hvad betyder det i praksis? Enhedslisten arbejder for en våbenhvile forankret i FN, fredsforhandlinger, og sikring af humanitærhjælp og beskyttelse af civile i hele Syrien. Vi har arbejdet mod udsendelsen af danske bombefly og for en inddragelse af de prodemokratiske kræfter i fredsforhandlinger. Ved den brutale bombning af Aleppo opfordrede vi regeringen til at støtte et FN-ledet flyveforbud for at få konfliktens parter tilbage til forhandlingsbordet og stoppe overgreb på civile.

Vi har i Syrien set voldsomme og systematiske brud på den humanitære folkeret. FN har dokumenteret, at IS og Assad-regimet har ansvar for kemiske angreb. WHO og MSF beskriver, hvordan sundhedspersonale og hospitaler systematisk angribes. Vi ønsker at krigsforbrydelser skal undersøges og retsforfølges. Rusland har i FN blokeret for, at sager kan rejses ved den Internationale Straffedomstol. Det er dog lykkedes at få den danske regering til at genoptage støtten til det uafhængige CIJA, der indsamler beviser for krigsforbrydelser.

Hvad med Syriens fremtid? Det er positivt med IS tilbagegang, men der er akut brug for genopbygning og beskyttelse af civile. Størstedelen af nødhjælpen når kun Assad-kontrollerede områder. Vi arbejder for en støtte til de demokratiske kræfter i SDF-alliancen. Syriens grænser er kunstigt trukket af europæiske stormagter, men det er ikke op til Enhedslisten, Vesten eller Rusland at afgøre, hvorvidt Syrien skal deles. Der er tydeligvis behov for et mere decentralt styre, men løsningen skal findes via forhandling og lokale demokratiske beslutninger.

Konfliktløsning – ikke bomber

Christian Juhl,
Silkeborg

Jeg var rystet, da jeg så slavemarkedet i Libyen, hvor mænd blev solgt som arbejdskraft til landbrug eller byggeri, og kvinder til prostitution.

Efter Gadaffis fald opstod der et tomrum, hvor hans diktatoriske styre blev fulgt af kaos og anarki. I dag tjener kyniske menneskesmuglere efter EU's stop for flygtningestrømme penge på at sælge mennesker på slavemarkeder. Der er ingen myndighed i landet.

Det bør give anledning til selvkritik hos Europas politikere.

Baggrunden for bombningerne var at forhindre et folkemord i Benghasi. Hurtig stod det klart, at militæralliancen, herunder Danmark, ville gå videre. Det oprindelige mandat fra FN blev misbrugt af NATO-kommandoen til at gå efter et regimeskifte.

Kun få havde undersøgt hvad der ville ske ved en militær indblanding. Kun få vidste om der var kræfter i landet, der kunne tage over efter Gadaffi. De, der vidste noget, blev der ikke lyttet til. Ingen overvejede en ikke-militær løsning.

Vores kapacitet på freds- og konfliktløsning er for svag. Den nuværende regering vil kun investere i militær. Alle vore naboer bruger hvert år millioner på forskning i freds- og konfliktløsning.

Mange politikere ville stoppe flygtningene til Europa. Ingen undersøgte, hvad der sker med flygtninge, der lades tilbage i bl.a. Libyen. Kun få prøver at sikre dem job eller uddannelse. Ingen gør noget for de, der nu sælges som slavearbejdere og prostituerede.

FN har kun penge til at sikre 60 % af, hvad der skal bruges i flygtningelejrene, fordi donorlandene taler mere end de handler.

Hvis vi skal gøre noget ved rystende forhold, skal vi øger den forbyggende indsats. Vi skal ikke deltage i bombningerne. Vi skal have et permanent institut for freds- og konfliktløsning, der kan hjælpe med at forebygge konflikter. Og vi skal afsætte flere penge til udviklingsbistand og humanitær hjælp til flygtninge i nærområder.

Hvis ikke vi gør det, pådrager vi os et stort ansvar for de uholdbare situationer, der er resultatet af den ensidige fokus på militære "løsninger".

Catalonien

Per Harry Hansen,
Tønder

Rød+Grøn oktober 2017 bringer et skræmmende revolutions-, løsrivelses- og voldsromantisk indlæg af Mark Hau. Mark skriver om en event kaldet folkeafstemning med resultatet 800 sårede med 8 indlagte på intensiv afdeling. Hertil er at sige, at bank af politiet kan man altid få, når man beder utiltrækkeligt pænt om det. (For mit barn Jagtvejen 69, Nørrebro, for mine jævnaldrende Rock Around the Clock, for mine forfædre Fælledparken). Mark beskriver, hvorledes 200 mennesker hindrer politiets indgreb mod en ulovlig handling. Det er jo ikke andet end revolutionsromantisk fis og ballade. Mere tilsyneladende sobert:

"For selvstændighed står en bred koalition af partier fra yderste venstre til centrum-højre, støttet af et kæmpe civilsamfund og kulturelle organisationer." Står det for et fakta tjek?

Andre kilder påstår følgende: Separatisterne er i håbløst mindretal. Når 90 % af de afgivne stemmer var for løsrivelse, hænger det sammen med, at stilfærdige spansklojale selvfølgelig ikke deltager i en ulovlig event kaldet afstemning.

Bemærk den spanske regerings langmodighed efter den første omgang overkill. Det seneste sejrende oprør i Spanien var så vidt jeg ved Francos, der selv med Sovjets hjælp ikke kunne nedkæmpes. Der er også påstande i luften om, at separatisterne er Francofile. Så hvem skal vi vælge at tro på? Automatrefleks til fordel for underhunden? Og hvem er så underhunden? Og hvad signalerer Mark Haus og Pelle Dragsteds optræden på scenen?

(Dette indlæg skulle have været bragt i novembernummeret. Redaktionen beklager fejlen)

Medlemstal

Enhedslisten havde den
14. december 9.190 medlemmer.

OM NORD STREAM 2

Rettelse til Nikolaj Villumsen

Michael Schølardt,
Sydhavnen

"... brutale diktaturer som Saudi Arabien og Rusland ..." siger vores udenrigsordfører Nikolaj i R+G nr. 96. Lodret forkert.

Vi bryder os ikke om Modi med tæt tilknytning til det fascistiske RSS, Trump med tæt tilknytning til det yderste højre eller Erdogan, men det gør hverken Indien, USA eller Tyrkiet til diktaturer som Saudi Arabien. Ligeså med Putin. En leder der støtter sig på tyvagtige oligarker mv. er ikke vores kop te, men vi må vel sige at hans direkte og indirekte opbakning er anseelig bedre end EU's leder J.-C. Junckers opbakning. Juncker, der jo som tidligere regeringsleder satte skatteunddragelse i system til fordel for vennerne, og gjorde en af talsmændene for de vestlige oligarker, Goldmann Sachs' helt egen Mario Draghi, til chef for ECB.

Den manglende præcision betyder at Enhedslisten deltager i den almindelige defamisering af Rusland som af USA og EU's herskende klasse bruges til oprustning. Enhedslisten bør ikke deltage i imperialisters eller stormagters spil.

Replik til Nikolaj Villumsen

Bodil Heinø,
Vanløse

I novembernummeret skriver Nikolaj om Nord Stream 2, som skal føre gas fra Rusland til Tyskland bl.a. gennem dansk territorialfarvand.

- at det ikke er teknisk muligt for Tyskland at modtage flydende gas fra USA og
- at USA ikke har en umiddelbar interesse i at Nord Stream 2 ikke etableres.

Jeg tror Nikolaj tager fejl.

Til det første: Ifølge en artikel i Radio Free Liberty fra den 4. juli 2017 er USA begyndt at fragte flydende naturgas til Polen. Andre medier fortæller, at det også gælder Litauen. Selv om Tyskland ikke i øjeblikket har modtagecentraler til at modtage naturgas, så vil det være overkommeligt at etablere.

Til det andet: Ifølge samme artikel vil "USA være i stand til aggressivt at markedsføre gaseksport til Europa på grund af sin "fracking revolution", som har gjort forsyninger med gas rigelige og billige. Efter årtiers eget forbrug af næsten al energi, forventes det nu, at USA bliver verdens tredjestørste gaseksportør inden 2020.

I forrige uge proklamerede Trump, at en "gylden æra" af amerikansk energiproduktion vil gøre det muligt at få "energidominans" gennem eksport til Europa og Asien.

I artiklen betegner Nikolaj Rusland som et diktatur og fordømmer Ruslands ageren i Syrien som en krigsforbrydelse. Blandt verdens lande er der forskellige nuancer af demokrati og så er der rene diktaturstater, hvor befolkningen er uden indflydelse. Saudi Arabien hører til diktaturerne, men det gør Syrien, Iran og Rusland ikke. De har hvad jeg vil betegne som autoritære styrer, men de er ikke diktaturer.

Ruslands og Irans militære tilstedeværelse i Syrien er ikke i sig selv en krigsforbrydelse, da de er der på baggrund af en anmodning fra den syriske regering. Derimod er USA's, Israels og Danmarks tilstedeværelse i Syrien en krigsforbrydelse, da de og vi angriber en suveræn stat.

Ud over nationale interesser er der klasseinteresser, som går på tværs af landegrænser, og som bør være vores ledetråd, når vi bedømmer internationale forhold.

(Forkortet af redaktionen)

Kommentar til Nord Stream

Rolf Czeskleba-Dupont,
Lejre

Mikael Hertoft svarer i R+G nov. '17 på, om partiet burde støtte dansk nej til naturgasledningen Nord Stream 2. Han minder om, "at USA igennem tiden har blandet sig i mange landes politiske forhold og valg og ofte har væltet regeringer med udemokratiske midler." I forhold til gasledninger skal det ikke glemmes, at USA's præsident Reagan allerede i 1982 gennem et eksportforbud for udstyr til olie-og gasledninger ville torpedere en tidligere rørledning fra Sibirien til Vesteuropa. Den var blevet til som led i afspændingspolitikken. Derfor mødte embargo-kravet hård modstand især i Tyskland og Frankrig og blev trukken tilbage. Bemærk, at USA's intervention rettede sig mod en landfast gasledning gennem Østeuropa. Østeuropæernes indtægter som transitlande var dog ikke nogen del af kontroversen.

I øvrigt advarer Hertoft med god grund: "Det er at føre sig selv bag lyset, når Enhedslisten vælger at støtte den amerikanske sanktionslinje med økologiske argumenter." Ikke for ingenting lovede Trump ved sit nylige besøg i Polen, at levere nedkølet gas (LNG) til Polens terminaler. Valget står mellem skifergas fra USA og det mere harmløse naturgas fra Rusland.

Nøgternt set, har fx Tyskland i en overgang behov for mere af denne mindst skadelige fossile kulbrinte for at kunne gennemføre deres 'Energiewende' gennem nedlukning af kul og a-kraft. Derimod er det et slag i vandet, når Enhedslistens ledelse mener at fremme en grøn omstilling ved her og nu at indskrænke netop denne energiform. Partiet har hidtil afvist, at netop naturgas skulle erstattes gennem massiv brug f.eks. af skovbiomasse i kraftværkerne. Det er ikke bedre for hverken det globale eller det lokale miljø – for slet ikke at tænke på u-landene. Kina har ikke for ingenting i 2014 indgået kontrakter om leverancer af naturgas fra Rusland. Og herhjemme blander man i tiltagende grad biogas i naturgassen, hvilket muliggør en glidende overgang fra fossil til vedvarende energi. Således sker der fremskridt i den grønne omstilling.

Godt naboskab med Rusland er nødvendigt

Mikael Hertoft,
Rød+Grøn

Jeg er meget enig med Rolf Czeskleba-Dupont i hvordan bygning af den russiske gasledning bliver brugt i et politisk spil mellem Rusland og USA om leverancer til det europæiske energimarked.

Det er korrekt når han skriver at naturgas er mindre skadeligt for klimaet end kul – og især det brunkul som Tyskland stadig er storforbruger af. Et skift fra brunkul til naturkas kan blive en tidsfrist, som skal bruges til omsætning til vedvarende energi.

Derimod synes jeg at Nikolaj Villumsen forsimpler og forvrænger sagerne utilladeligt meget når han i R+G i november ligestiller Rusland og Saudiarabien som "brutale diktaturer". Hvis man skal sammenligne graden af demokrati i forskellige lande, så ligner Rusland langt mere USA. Begge lande er kontrollerede demokratier, hvor der bliver manipuleret med stemmerne. Pressen er kontrolleret af magthaverne og en meget stor del af begge befolkninger sidder i fængsel.

Men Rusland er også et sted med rimelig frihed for borgerne – på linje med vesten, men ikke med Saudiarabien. Kvinder kan køre bil, stemme og blive skilt osv. Der er udbyttede indvandrere i Rusland, som i vesten, men ikke en egentlig slaveklasse uden rettigheder som den udenlandske arbejdskraft i Saudiarabien.

>>> fortsættes næste side

Og en ting til: USA og EU inklusive Danmark laver ikke sanktioner mod Saudiarabien, men sælger landet masser af våben, overvågningsudstyr og ost.

Mht. Ruslands og USA's krige, indgreb i andre lande og oprustning, så er USA værre end Rusland. Det var som bekendt USA der startede krigen i Irak, som har ført til udviklingen af Islamisk Stat.

Når Trump og den nationalkonservative polske regering ønsker at blokere for udbygningen af Ruslands gasledninger og i stedet dække Polens energibehov med flydende gas fra USA så er det både en økologisk dårlig løsning og et led i den aggressive politik mod Rusland fra USA's og NATOs side.

Det skal Enhedslisten ikke støtte. Vi skal støtte handel med Rusland, kulturelt samvirke og dialog. Godt naboskab er vigtigt også med en vanskelig nabo.

INDENRIGSPOLITIK

Enhedslistens regeringsstrategi

Hans Jørgen Vad,
Aarhus, medlem af HB

Som bekendt vedtog HB den 8. oktober en "ny regeringsstrategi", som blev solgt til pressen under store fanfarer. Men man kan bestemt diskutere, hvori det "nye" bestod? For der er jo intet – absolut intet – nyt er i, at vi kan "vælte en regering", da det er noget, som vi altid har kunnet.

Og det er vel at mærke ikke en sådan "langt-ude-ting" ingen før har tænkt over – for det har HB faktisk stemt om flere gange. Det er heller ikke en sådan "langt-ude-ting", som kun et marginalt mindretal i HB har overvejet. Fx fik Frank Aaen under Thorning vedtaget en formulering om, hvilke betingelser, der skulle til for at vælte hende. Så at lancere det som en nyhed er i bedste fald et oversalg – og i værste fald varm luft!

Strategien skal åbenbart ikke diskuteres. Omvendt har der ikke været megen omtale af, at HB (med et spinkelt flertal) afviste, at spørgsmålet skal kunne komme op på det næste årsmøde – og det må vække undren: For når man overfor en samlet presse har lanceret det som en "ny strategi", kan man da ikke afvise, at det skal op på årsmødet med henvisning til, at der ikke er "noget nyt" i det!

Men her er det dog stadig sådan, at det (heldigvis) ikke er HB-flertallet, som bestemmer, hvad der skal op på årsmødet – for det afgøres kun et sted, nemlig af årsmødet selv.

En effektiv strategi forudsætter ejerskab. Efter min opfattelse er det en helt forkert ledelsesstil, hvis et spinkelt HB-flertal tror, at vi kan føre en effektiv valgkamp med en strategi, som medlemmerne ikke har ejerskab til.

Så lad os få en åben diskussion med direkte medlemsindflydelse. Det gør man bedst med en skriftlig debat og en efterfølgende vedtagelse, hvor ændringsforslag kan afspejle de forskellige holdninger i EL.

Flertallet er nok enigt i, at vi skal være i markant opposition – hvad enten det bliver en Løkke eller en Mette F.-regering. Men derudover er der mange detaljer, som vi endnu ikke har haft en nuanceret debat om – ikke en gang i HB.

Finn stiller ikke op

Finn Sørensen,
Amager Vest

Blot den forbrugeroplysning, at jeg ikke stiller op til top 20. Jeg vil gerne have mere overskud til familie og venner, hvis tålmodighed jeg har drevet rovdrift på i rigtig mange år. Jeg passer selvfølgelig mit arbejde som hidtil frem til folketingsvalget, og vil også bagefter bidrage efter ønske og evne. Jeg håber, der er en lang kø af arbejdsmænd og –kvinder, som vil kæmpe om min plads.

Politi er ikke velfærd

Astrid Vang Hansen,
Frederiksberg, medlem af HB

Ordet velfærd har været flittigt brugt af venstrefløjen og vigtige sociale bevægelser. Der er vundet så stor opbakning til tanken om at forsvare velfærd, at selv de borgerlige partier er blevet presset til at påstå at deres politik har til formål at sikre velfærden (hvilket naturligvis er løgn). I den kontekst har der også været mange eksempler på at højrefløjen forsøger at erobre og udvandet begrebet velfærd. F.eks. udtalelserne fra LA i sep. i år om at "Skattelettelser ER velfærd".

I vores principprogram omtales velfærd som noget der er vundet ved "folkelige bevægelsers sejre", "skabt som følge af arbejderklassens politiske og faglige organisering" og der står også at: "Meget af det, vi kalder velfærd, er omsorgsopgaver som sygepleje, børnepasning og omsorg for ældre. Disse opgaver er gennem århundreder blevet lagt på kvinders skuldre som gratis arbejde i hjem og familie." Dette kan vel ikke siges om politiet?

Da hovedbestyrelsen godkendte fremstødet Velfærdens Helte, var følgende faggrupper nævnt som eksempel: gadefejer, sygeplejerske, SoSu og pædagog. Der stod intet om politi. Det må rimeligvis forventes at HB går ud fra at vores eksisterende beskrivelse af velfærd er det der ligger i ordet, når man tager stilling til emnet.

At kalde politiet for en del af velfærden, som det skete med delebilledet i oktober, udvander begrebet velfærd og gør det uklart hvad vi mener når vi bruger det ord. Dermed spiller vi ind i lige præcis den dagsorden som borgerlige politikere i årevis har forsøgt sig med. Nemlig at udvande begrebet, så det reelt mister sin betydning og derved svække de bevægelser og den dagsorden om forsvar for velfærden som er bygget op igennem mange år. Derfor bør vi forklare offentligt at politiet ikke er den del af det vi mener når vi taler om velfærd og at delebilledet derfor var en fejl. Det kan vi sige uanset hvad vi i øvrigt mener om politiet. At nogle politi-opgaver er gode og nødvendige gør det ikke til "velfærd".

Enhedslisten skal ud af bevillingsreformen

Jakob Lindell Ruggaard,
Brønshøj-Husum,
Rasmus Markussen,
Vesterbro
og Esben Bøgh Sørensen,
Aarhus.

Det er en stor fejl, at Enhedslisten sammen med alle Folketingets øvrige partier har indgået en aftale om et nyt bevillingssystem for de videregående uddannelser. Aftalen øger den politiske styring af uddannelserne markant og indskriver neoliberale logikker om øget arbejdsudbud ved hurtigere gennemførsel og øget tilpasning til erhvervslivets behov. Konkrete forringelser og et kraftigt højreskred.

Der er mange problematiske elementer i aftalen, herunder: 1) En del af den såkaldt 'fri' grundbevilling bliver gjort direkte afhængig af, om universiteterne lever op til ministeriets politiske mål gennem uddannelsernes 'strategiske rammekontrakter'. 2) Uddannelserne straffes økonomisk, hvis de studerende overskrider den normerede studietid med mere end 3 måneder. 3) Der indføres et såkaldt 'beskæftigelsestaxameter', hvor uddannelserne straffes økonomisk, hvis de færdiguddannede har en højere ledighed end gennemsnittet.

Hermed sker der en radikal forøgelse af markedets indflydelse på vores videnskabelse og uddannelser. I en situation hvor institutionerne er utroligt pressede tvinger man studierne til benhårdt at tænke erhvervslivets kortsigtede

krav til uddannelserne hele vejen ind i studiencævnene, uddannelsesplanlægning og udvalget af kurser. Den slags øget magt til markedet bør møde modstand fra os som socialister – ikke bakkes op af vores stemmer!

Ud over at medvirke til konkrete forringelser, er aftalen en strategisk fejltagelse. Når vi blåstempler fremdrift, markedsgørelse, og øget politisk styring af viden, uddannelse og forskning stiller vi os i modsætning til studerende og undervisere og i klar modsætning til aktive i tidligere og kommende progressive mobiliseringer. Mobiliseringer som har kæmpet mod den politik, vi nu støtter. Vi mister en position til at overbevise nye unge socialister, understøtte protester og få stemmer og opbakning.

Enhedslisten burde ikke have indgået aftalen og vi bør hurtigst muligt komme ud af den!

Tanker efter et valg

Niels Erik Danielsen,
Kalundborg

Politik er følsomt også for Enhedslistens medlemmer, mig selv inklusiv. Jeg læste på Facebook, at et af vores medlemmer skrev at DF er nazister. Må herefter konstaterer, at Enhedslisten i Holbæk har konstitueret sig sammen med nazister. Ja politik er følsomt. Da Enhedslisten kom i Folketinget var jeg glad for at de udtalte, at det er holdninger vi bekæmper ikke mennesker. Der er nogen der mener, at dersom man skruer op for kanten og retorikken, så får man sine argumenter igennem. Næppe hvis man skal forhandle med nogen der har flere mandater end en selv. Og altid i periferien af alle de aktive er der så en masse med en masse meningen, der ved bedre end dem der står midt i kampen. I Kalundborg har Jesper Hjelm Kristensen og jeg været mere end ualmindeligt aktive, med forslag og initiativer og indlæg i byrådssalen. Socialdemokraterne har ikke været synderligt aktive, men de fik ca. 1000 flere stemmer ved valget og vi mistede ca. 500. Jeg tror vi nogen gange er vores egen værste fjende. Mange steder bruger vi megen tid på at diskutere vores gøren og laden, det man nogen gange kan kalde en kommakrig, mens det at komme ud til borgerne, nogen kalder det folket, er noget vi ikke alle steder er så gode til. Så ud til folket!

Respekten fordufter

Peter Kenworthy,
Gladsaxe

Jeg har været medlem af Enhedslisten i 17 år, fordi det er det eneste parti der siger de vil en reel og positiv politisk forandring, og samtidigt er repræsenteret i folketinget og byråd. Men når partiets politikere siger, at en regerings finanslov pisser på folk, men stemmer for; fortæller lærerne, at de skal tage debatten når ingen hører efter, i Fælledparken 1. maj i forbindelse med lockouten; eller år efter år lader partitoppen deltage i en Danmarks Indsamling der forfladiger udviklingsdebatten, uden at forklare årsagerne til fattigdom, mister jeg noget af min respekt for partiet. Og når man så, i den netop overståede valgkamp, kalder Anne Mee's Radikale beskæftigelsespolitik i København for ansvarsløs, uden selv efterfølgende at tage ansvar når man har mulighed for det, mister jeg endnu mere respekt for Enhedslistens politikere. Hvis jeg skal være medlem i de næste 17 år, kræver det mindre fokus på strømlinet politik, medlemstal og smart design, og mere konsekvens og ageren efter partiets grundholdninger, indignerede udsagn og kritikpunkter.

Folkestyrets rebeller

Bent Jørgensen,
Vordingborg

I Weekendavisen, d. 24. november, havde Jørgen Grønnegård Christensen en artikel med overskriften: "Folkestyrets fodfolk", en artikel som i pagt med overskriften fastsatte de menige medlemmers rolle i kommunalbestyrelserne, nærmest som stemmekvæg, der ikke kunne stille stort op, imod den i første række normalt forekommende alliance, mellem borgmester og kommunaldirektør. For som han skriver: "De nyvalgte vil opdage, at indflydelse der kommer dem til del, er til at overse". For de politikere, der er mest optaget af prestige og penge, er udsagn som dette jo en bekvem sovepude, og der bliver da også slumret blidt i mange kommunalbestyrelser, imens vederlagene tikker ind på bankkontoen. Men et problem i mange kommunalbestyrelser, er ofte de enligt stående mandater, der ikke er underlagt en gruppes diciplin, skulle folk indenfor grupperne skeje ud, er en trusel om eksklusion af partiet et virksomt våben, som til gengæld nok er forklaring på en del afhopninger og løsgængere.

Ved dette kommunalvalg, har vi igen set en hel del enkeltstående mandater, heraf mange fra Enhedslisten, men nu også en del fra Alternativet, hvoraf de fleste vil nok være at finde blandt de mest rebelske i de nye kommunalbestyrelser, og som sagtens kan forstyrre en borgmesters nattesøvn. Selv om disse mandater ofte er stillet uden for indflydelse, enten som del af et flertal eller den deraf opståede opposition, så er alene deres tilstedeværelse indenfor rådhusets mure, noget man ikke kan negligere,og som selv de højt skattede, men også bekvemme "brede samarbejder", helst vil holde uden for betydning. Men blot i kraft af de kommunale styrelsesregler så kan de, læst og forstået, sagtens bruges til at forsvare et enkelt mandats rettigheder. Som blot en enkelt eksempel, så skriver Jørgen Grønnegård Christensen at: " -det er svært for den enkelte og nye at komme til orde", og det gælder også i udvalgene, skriver han, hvor det er svært for den enkelte, at sætte sig igennem. Men også i udvalgene, er der glimrende mulighed for at få kedelige sager frem, simpelthen ved at forlange en vedtagelse i udvalget, sat på kommunalbestyrelsens næste dagsorden, og dermed frem i det klare lys for øvrige politikere, tilhørere og presse. Desværre har man vist endnu ikke set udvalgsmøder der er åbne for tilhørere, selv om forslaget af og til kan ses i valgkampen.

Men mulighederne er legio, for at sætte sine fingeraftryk, så længe tålmodigheden og kreativiteten rækker, både for det enkeltstående mandat, men også for den enkelte i gruppen. Se til eksempel blot til §3 i forretningsordenen for kommunalbestyrelser: "Dersom et medlem senest 8 dage forud for et ordinært møde har indgivet skriftlig anmodning om behandling af en sag, sætter borgmesteren denne sag på dagsordenen for førstkommende møde".

Politikudvikling i Enhedslisten – særligt om budgetpolitik

Viggo Jonasen,
tidl. byrådsmedlem i Aarhus

I Rød-Grøn november 2017 kritiserede jeg Hovedstadsregions-budgetforliget. Det gjorde Margit Kjeldgaard også. Fælles for kritikken er: Enhedslisten har stemt for forringelser – og dermed stemt imod vort program.

I Århus har Enhedslisten nu to år i træk været partner i budgetforlig, hvor bruttoudgifterne er i 2017 er lavere end i 2016, og hvor bruttoudgifterne i 2018 er lavere end i 2017. >>> fortsættes næste side

Det er sket, uden at vi har haft en debat om budgetpolitikken i partiforeningen.

Det er selvfølgelig også min fejl – jeg kunne have bragt det op til debat i partiet. Men en vis åndelig dovenskab: jeg mente, at det er så grundigt indlejret i Enhedslistens DNA at vi ikke stemmer for forringelser, at jeg ikke tidligere har kigget på budgetforslagene som helhed. (Derved ligner jeg nok ret mange partimedlemmer.) Det gav jeg mig så til. Og jeg er kommet i tvivl om DNA'et. Både ældreområdet og socialområdet har lavere budgetbeløb i 2018 end i 2017 – trods voksende befolkningstal. Hidtil har byrådsgruppen utvetydigt fastslået, at budget 2018 – som vi jo er forligspartnere i – ikke medfører forringelser.

Jeg kan selvfølgelig ikke udelukke, at de lavere beløb kan forklares med bedre konjunkturer og beskæftigelse. Men – jeg tror ikke på det, før der forelægges et notat, som ud fra budgettets mere detaljerede beløb sandsynliggør det. Vi har til gode at se, om den nuværende byrådsgruppe vil fremlægge sådan sandsynliggørelse.

Ellers må vi vist nok konkludere, at den "tavse" politikudvikling har udviklet partiet væk fra programmet. Det er der meget stor grund til at få taget op.

Monstro det samme er sket andre steder?

Vil partiledelsen tilvejebringe oplysning om det, som udgangspunkt for en partidiskussion?

Privilegieblindhed?

Peder Hvelplund,
Hjørring
og Søren Kolstrup,
Lolland

November 2016 blev der i Enhedslisten nedsat en task force gruppe til udarbejdelse af et forslag til en solidarisk udligning, herunder en solidarisk refusionsordning. Målet var at klæde Ø på til en landsdækkende kampagne mod det skæve Danmark – også i relation til det forestående kommunalvalg.

Udspillet rummede to forslag: dels krav om 80 pct. permanent statsrefusion ved førtidspension, kontanthjælp og sygedagpenge, dels krav om et løft for den samlede udligning op til 88 pct. med deraf følgende fjernelse af den særlige hovedstadsudligning (med total kompensation for de hovedstadskommuner der måtte betale herfor i overgangsfasen som et ufravigeligt princip). Udspillet har en indiskutabel solidarisk profil – de bredeste skuldre bærer de tungeste læs.

Imidlertid blev der af 2 HB-medlemmer rejst kritik af forslaget. Hvilket gjorde det blev trukket uden yderligere debat. Konsekvensen blev at vi midt i kommunalvalgkampen stod uden svar fra Enhedslisten på et af de mest presserende emner i valgkampen – i hvert fald af vores del af landet – hvordan skal den kommunale velfærd finansieres. I parentes bemærket: der kom en af de sidste dage i valgkampen et udspil til offentliggørelse om principper men vi måtte ikke fortælle om effekterne heraf.

Her er en krystalklar politisk uenighed. Vi slås for social og geografisk lighed. Vi ønsker et Ø, der slås for både Jammerbugt og Albertslund, både Bornholm og København. Vi vil en Enhedsliste, der er kendt for at slås for alle fattige mennesker – uanset hvor de bor.

Vi er i denne sag tilbage ved år nul. Nu som før er hovedstadsudligningen kontroversiel. Hovedstadens privilegieblindhed stiller sig i vejen for et indiskutabelt skridt i en mere solidarisk retning.

Derfor må vi have svar på følgende:

Er forslaget skrinlagt eller "bare" lagt i mølposen?

Hvordan har HB tænkt sig at processen drives videre?

Hvorfor kan 2 HB-medlemmer alene bremse et forslag uden debat eller blot fremsættelse af ændringsforslag?

ANDET

Homo

Erik Lützen,
Odense

Her kan vi jo læse i bibelen tredje mosebog, at om nogen ligger hos en mand på samme måde som man ligger hos en kvinde, da har de begge øvet en vederstyggelighed de skal døden der lægger blodskyld på dem. Er det ikke tid til, at vi afskaffer Det Gamle Testamente. Hvad siger kirkeministeren? Jeg finder det som et godt spørgsmål til Kirkeministeren.

Psykiatri

Ditlev V. Petersen,
Syddjurs

Psykiatri og sindslidelser er et kompliceret emne, der ikke kan behandles ordentligt i et læserbrev. Men vi kommer bestemt til at beskæftige os mere med det i fremtiden. Et par alt for korte kommentarer til Pia Colères brev i november.

Kapitalismen har ikke skabt eller "opfundet" sindslidelser. Men den gør ikke situationen nemmere. Sindslidelser kendes fra Biblen (bl.a. Saul og Nebukadnezar skal have været sindslidende, selv om det er en gammel tradition at kalde ens fjender sindssyge, det gør man stadig). I det gamle Indien havde man medicin mod psykoser (den gik vist først helt af brug i 1980'erne). Klostre tog sig af mange sindslidende, så længe det varede. At der blev bygget hospitaler/asyler i 1800-tallet var egentligt et fremskridt, men sådan et som Bedlam i London, den værste dårekiste, efterhånden et freak-show for nysgerrige, var altså stiftet før den tid (1247). Ellers tolererede man gerne et par landsbytosser eller særlinge. Evt. kunne de bygge en rønne på heden eller ved mosen. Dette frirum/den tolerance findes ikke længere. Og arbejdslivet er ofte så hårdt, at folk går ned. Kravene til "normalitet" og "ydeevne" er øget. Og af og til kommer der for "kreative" anvendelser af medicin.

Men medicinen er ikke den store årsag til vold. Det er underbemanding og manglende omsorg (erstattes måske med fiksering). Og at antallet af selvmord er faldet, trods elendigheden, skyldes næppe guds finger. Psykofarmaka har ofte ubehagelige bivirkninger, som få læger orker at tage alvorligt. Men man kan ikke altid "tale folk til fornuft".

Problemerne med medicin og/eller anden form for behandling kan fylde bøger, og jeg har ikke fået nogen åbenbaring. Jeg tror, det ofte var værre uden medicin. Måske er problemet, at det er enten/eller, mest enten (for der er ikke personale til meget andet). Så man "konserveres" med medicin, syltet hjerne.

Et sygt samfund gør let folk syge, men man kan også blive syg uden.

Militærnægterlovens 100 års dag

Henning Sørensen,
Norddjurs

Den 13. december 1917 fik Danmark sin første og verdens anden militærnægterlov. Det første militærnægter, vi kender navnet på, er Ove Petersen i Horsens. Han havde i årene op mod krigen i 1864 gjort tjeneste som underkorporal ved hæren i Slesvig. Da krigen brød ud, var han hjemsendt, men blev straks genindkaldt. Han nægtede imidlertid at efterkomme ordren, da han var nået til den faste overbevisning, at soldatertjeneste var

forkert. Han blev hentet af politiet og med lænkede hænder ført til København, hvor han blev indsat i militærfængslet. Her blev han undersøgt af en læge, der fandt ham normal, og han fik en samtale med en præst, der opfordrede ham til at blive soldat. Han fastholdt imidlertid sin holdning, og han blev tre gange idømt piskestraf og fængsel. Efter krigen blev han hjemsendt til sin familie, og siden har han ikke efterladt sig spor.

Under 1. verdenskrig blev mange militærnægtere idømt fængselsstraffe, og under afsoning af disse sultestrejkede flere. Dette fik Rigsdagen (Folketing+Landsting) til at vedtage en militærnægterlov svarende til den, England havde fået året før. Til skuffelse for Dansk Fredsforening og Kristeligt Fredsforbund var der dog kun ganske få, der benyttede den. Den første militærnægterlejr blev oprettet i Gribskov, og undertiden var der kun én nægter, gik det højt, var der tre. Siden steg antallet af militærnægtere dog, og i 1960'erne var der hele tre militærnægterlejre i vort land.

I 1988 blev den sidste af militærnægterlejrene nedlagt, og i vor tid kommer militærnægterne til forskellige former for socialt og kulturelt arbejde. De fleste af militærnægterne har imidlertid det til fælles med Ove Petersen, at de ikke gik ind i et aktivt og organiseret fredsarbejde efter militærnægtertiden. Jeg vil gerne slutte denne jubilæumsartikel til de relativt mange forhenværende militærnægtere i Enhedslisten med en opfordring om at gå ind i det organiserede arbejde for fred og mod militær og militarisme.

(Forkortet af redaktionen)

Den socialpolitiske magt

13. januar kl. 13. Studiestræde 24, st., København

Arrangør: Socialpolitisk Udvalg.

Kl. 13: Analyse & Tal har kortlagt socialområdets muligheder for at søge indflydelse. Thomas Mørch fortæller om undersøgelsens resultater og hvilke sociale organisationer, der har det bedste netværk, og hvordan netværk kan omsættes til indflydelse og reel magt.

kl. 14: Generalforsamling i Socialpolitisk Udvalg.

Scenarieværksted om Enhedslistens politik i 2030

27. januar kl. 9-17. Studiestræde 24, København.
Forberedende aftenmøde i Studiestræde den 11. januar kl. 19-21

Politisk-Økonomisk Udvalg inviterer dig til et scenarieværksted, hvor du vil opleve at lave politik i en 2030-verden, der udfordrer dig med økonomiske omvæltninger, nye teknologier, et fremstormende prekariat og med fokus på ændrede krav til faglig politik.

Scenarieværkstedet lægger op til to forskellige fremtidsscenarier for 2030 (et "rødt" og et "blåt"), og deltagernes slutopgave er, at vi allerede for 2018 skal skitsere en EL-politik, der peger frem mod forholdene i 2030.

Tilmelding til hgj@devnet.dk senest 3. januar (maks. 30 deltagere).

Regionale EU-træf

Sjælland:
Ringsted Kulturhus, 14. januar kl. 12-14.30

Nordjylland:
Socialisternes Hus, Søndergade 12, Aalborg, 13. januar kl. 11-14

København
Studiestræde 24, 11. januar kl. 19-21

Syddanmark:
3F Vestfyn i Middelfart, 10. januar kl. 17.30-20

Midtjylland:
Mødelokalet i Mindegade, 11. januar kl. 18-20

Kontaktperson: mads.h@enhedslisten.dk

Studiekreds om imperialismen

13. januar kl. 11-17.30:
Kolonialisme, neokolonialisme, imperialisme
Den historiske udvikling af det imperialistiske system v. Karen Helveg Petersen
Dansk kolonialisme
- Grønland v. Christian Juhl
- Danmark og trekantshandelen, bl.a. med slaver

21. februar kl. 19.30:
USA's geopolitiske strategi v. Albert Jensen

21. marts kl. 19.30:
Imperialismen og 'den nye verdensorden' v. Jacques Hersh og Mikael Hertoft
herunder BRIKS-landenes, ikke mindst Kinas og Ruslands, rolle

17. april kl. 19.30:
EU og imperialismen i det 21. århundrede v. Kenneth Haar

14. maj kl. 19.30:
FN og imperialismen v. Christian Juhl

16. juni kl. 11-17.30:
Case-studies fra Afrika, Mellemøsten (v. Inger V. Johansen), Latinamerika og Asien. Antiimperialisme i dag (v. John Graversgaard)

Der vil blive tilbudt læsestof via mail før hver session. Deltagelse er gratis. Ikke-medlemmer er også velkomne. Møderne finder sted i Studiestræde 24, 1. sal, København.

Arrangør: Internationalt Udvalg.
Tilmelding: flemm.larsen@gmail.com (kun nødvendigt, hvis man vil have tilsendt det forberedende læsestof).

Rød+Grøn
Studiestræde 24, 1. 1455 København K

PP

Magasinpost SMP
Id nr: 42332

NYTÅRSQUIZ

NYTÅRSQUIZ: HVORDAN BLIVER 2018?

Kan du gætte, hvordan verden ser ud den 1. december 2018?
Så kan du blive årets røde profet og vinde et gavekort til Coops butikker.

1. Er anskaffelsen af nye kampfly blevet udsat?
2. Er det besluttet at afholde en folkeafstemning i England med relation til Brexit?
3. Har vi haft mindst to stormflodssituationer i Danmark?
4. Har der været målt over 415 ppm CO2 i atmosfæren? Nuværende rekord er 412.63 ppm målt i maj 2017 på Mauna Loa Observatoriet (Hawaii)
5. Har Danmark genåbnet for kvoteflygtninge?
6. Kan Inger Støjbergs tæller på ministeriets hjemmeside (uim.dk) prale med mindst 100 gennemførte stramninger på udlændingeområdet (er 1. december 2017 på 64)?
7. Har der været krigshandlinger mellem Nordkorea og et andet land?
8. Får Vänsterpartiet i Sverige flere end sine nuværende 21 mandater (ud af 349) ved Rigsdagsvalget 9. september?
9. Er Putin russisk præsident efter præsidentvalget i marts?
10. Bliver det populistiske femstjerneparti i Italien det største parti ved parlamentsvalget, som holdes senest i maj?
11. Mister Trump sit flertal i senatet og/eller i Repræsentanternes Hus til valget i november?
12. Er Løkke fortsat statsminister?
13. Er de ni fængslede parlamentsmedlemmer fra det venstreorienterede, pro-kurdiske parti HDP i Tyrkiet blevet løsladt?
14. Er der i Colombia blevet valgt en ny præsident, der støtter den forsatte implementering af fredsaftalen?
15. Kører en førerløs bus i rutefart i Danmark?
16. Er Caroline Wozniacki nr. 1 på verdensranglisten i tennis?
17. Går Danmark videre fra gruppespillet ved VM i herrefodbold??
18. Har Enhedslisten mindre end 114 kommunal- og regionsrådsmedlemmer? Vi fik valgt 115.
19. Er der blevet skåret i SU'en?
20. Er regeringen kommet med tiltag om kortere skoledage?

Svarfrist er 15. januar. Indtast dine gæt via org.enhedslisten.dk/quiz2018 eller send denne side til: Enhedslisten, Studiestræde 24, 1455 København K, att. Rød+Grøn.

Navn: Afdeling: E-mail:

PurePrint® 100% bionedbrydelige tryksager
CERTIFIED cradle to cradle
PurePrint® by KLS – Produceret 100 % bionedbrydeligt af KLS Grafisk Hus A/S
FSC www.fsc.org MIX Papir fra ansvarlige kilder FSC® C022933
KYOTO PROTOCOL 2 No. 001 KLIMA-NEUTRAL TRYKSAG
STØTTET AF EUROPA nævnet
EU-artikler er støttet af Europa-Nævnet.